

Številka: 0070-3/2015/

Ljubljana, 14.3.2016

EVA 2014-2611-0059

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Popravek gradiva št. 2

1. Navedba gradiva, ki se popravlja:

Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev – predlog za obravnavo

2. Besedilo popravka:

V 11. točki 3. člena se, poleg razlogov, ki so navedeni v oklepaju, vnese tudi »zdravje živali« tako, da se 11. točka glasi:

»prevladujoči razlogi splošnega pomena« so razlogi, ki so kot taki priznani v sodni praksi Sodišča Evropske unije (javni red, javna varnost, javna zaščita, javno zdravje, ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti, varstvo potrošnikov, prejemnikov storitev in delavcev, zdravje živali);«.

V 7. členu se v drugem odstavku besedna zveza »utemeljen dvom« nadomesti z besedno zvezo »upravičen dvom«.

V 11. členu se besedna zveza »slovenske državljane« nadomesti z besedno zvezo »državljeni Republike Slovenije«.

V prvem in drugem odstavku 12. člena se besedna zveza »slovenski državljani« nadomesti z besedno zvezo državljani Republike Slovenije«.

V 15. členu se v besedilu prvega stavka v tretjem odstavku črta beseda »oziroma«, ker gre za nomotehnično napako.

V 25. členu predloga zakona se v 5. točki drugega odstavka besedna zveza »slovenski državljani« nadomesti z besedno zvezo »državljeni Republike Slovenije«. Poleg tega se v četrtem odstavku v četrti alineji prvi del besedila zapiše v množinski obliki na naslednji način: «- za medicinske sestre specialistke, kadar le-te zaprosijo za priznavanje, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo diplomirane medicinske sestre ali medicinske sestre specialistke, ki so po opravljenem usposabljanju pridobile naziv s seznama v točki 5.2.2 priloge V Direktive 2005/36/ES,«.

V 35. členu se 5. točka četrtega odstavka spremni tako, da se glasi:

»5. za poklice na področju varovanja in v zdravstvenem sektorju ter za poklice, povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok, dokazilo o nekaznovanosti ter potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanja poklica, če je tako dokazilo zahtevano tudi za državljane Republike Slovenije.«.

V 39. členu se besedna zveza »utemeljenih pomislekih« nadomesti z besedno zvezo »upravičenem dvomu«, prav tako se v drugem odstavku 43. členu besedna zveza »utemeljeni pomisleki« nadomesti z besedno zvezo »upravičen dvom«.

MINISTRICA

Priloga:

- čistopis gradiva

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

Kotnikova ulica 28, 1000 Ljubljana

T: 01 369 77 00

F: 01 369 78 32

E: gp.mddsz@gov.si

www.mddsz.gov.si

Številka:0070-3/2015/

Ljubljana, 14.3.2016

EVA 2014-2611-0059

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o postopku priznavanja poklicih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G in 64/14) je Vlada Republike Slovenije na redni seji dne sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (EVA 2014-2611-0059) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Prejmejo:

- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za okolje in prostor,
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Ministrstvo za kulturo,
- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za notranje zadeve,
- Ministrstvo za obrambo,
- Ministrstvo za pravosodje,
- Ministrstvo za zdravje,
- Ministrstvo za zunanje zadeve,

<ul style="list-style-type: none"> – Ministrstvo za javno upravo, – Služba Vlade RS za zakonodajo. 		
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:		
<p>Predlaga se sprejetje Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev po rednem postopku. Sprejetje zakona je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), in tako ne gre za nacionalno spremembo, ampak za uskladitev predpisa s pravom Evropske unije. Slovenija trenutno že zamuja s prenosom Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij v nacionalni pravni red, poleg tega nas je Evropska komisija že obvestila, da lahko v zelo kratkem času pričakujemo tudi njen uradni opomin. Sprejetje zakona po se predlaga zaradi zagotovitve ustreznih pravnih podlag za vodenje postopkov, ki jih navedena direktiva uvaja.</p>		
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:		
<ul style="list-style-type: none"> – Damjana Košir, generalna direktorica Direktorata za trg dela in zaposlovanje, – Irena Kuntarič Hribar, vodja Sektorja za vseživljenjsko učenje. 		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> – dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, – Damjana Košir, generalna direktorica, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, – Irena Kuntarič Hribar, podsekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. 		
5. Kratak povzetek gradiva:		
<p>Razlog za sprejetje Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev je prenos evropske direktive v slovenski pravni red. Sprejetje zakona je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), katerega bi morala Republika Slovenija do 18. januarja 2016 prenesti v svoj pravni red. Glede na obseg sprememb smo se odločili sprejeti nov zakon na področju priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, ker le-ta zagotavlja celovito in sistemsko ureditev področja predvsem s procesnega vidika priznavanja poklicnih kvalifikacij za vse regulirane poklice. Namen sprejetja novega zakona je preglednost, jasnost, razumljivost in smiselnost. Zakon delno prenaša določbe evropske direktive, predvsem procesni del, medtem ko druga področna zakonodaja prenaša materialni del glede nekaterih reguliranih poklicev s področja zdravstva, arhitekture in veterine. Ker je rok za prenos evropskega predpisa potekel 18.1.2016, ostaja skladno s tem v pravnem redu Republike Slovenije pravna praznina glede postopkov, ki jih sprememba direktive predvideva.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE

f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">- nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja- razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna- razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t +1	t +2	t +3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1		
SKUPAJ				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				
Gradivo nima finančnih posledic.				
8. Predstavitev sodelovanja javnosti:				
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA/NE	
Datum objave: 14.5.2015 V razpravo so bili vključeni: – predstavniki zainteresirane javnosti,				

- predstavniki strokovne javnosti.

Upoštevani so bili:

- delno.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Upoštevan ni bil predlog glede preverjanja znanja jezika na področju varovanja, saj sama Direktiva 2005/36 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/55 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), jasno določa, v katerih primerih se znanje jezika lahko preverja, in sicer se preverjanje lahko izvede, kadar obstaja dvom o znanju slovenskega jezika.

Prav tako ni bil upoštevan predlog, da se v 7.členu prvi stavek drugega odstavka spremeni tako, da pristojni organ lahko za poklice, kjer obstajajo prevladujoči interesi splošnega pomena preveri strokovnjakovo znanje jezika, saj bi predlagana pripomba pomenila nasprotno od eksplicitnega namena evropskega predpisa, ki natančno določa, da se lahko preverjanje znanja jezika lahko izvede samo v primerih, če gre za poklic, ki vpliva na varstvo pacientov, kar pa je ožja definicija od definicije poklicev, kjer obstajajo prevladujoči interesi splošnega pomena.

Predlagano je bilo, da se vzadnjem odstavku 14. člena črta stavek »Zahteve za overjene kopije ne štejejo za manjkajoče dokumente«. Direktiva 2005/36 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/55 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) namreč v 57.a členu natančno določa, da morajo države članice zagotoviti, da se vse zahteve, postopki in formalnosti lahko brez težav zaključijo na daljavo ter po elektronskih poti prek enotne kontaktne točke ali drugih pristojnih organov. Četrty odstavek pa določa, da zahteve za overjene kopije v postopku priznavanja ne štejejo, kot zahteve za manjkajoče dokumente. Predlog ni bil upoštevan.

Predlagano je bilo, da se v oceni finančnih posledic predvidi strošek zaposlitev ene osebe na Ministrstvu za zdravje, ki bo vodila postopke po predlogu zakona. Mnenje Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je, da mora vsak organ sam poskrbeti za nemoteno delovanje sistema.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

**Dr. Anja Kopač Mrak
MINISTRICA**

Priloge:

- **predlog sklepa Vlade RS**
- **predlog zakona**

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G in 64/14) je Vlada Republike Slovenije na redni seji dne sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (EVA 2014-2611-0059) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Prejmejo:

- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za okolje in prostor,
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Ministrstvo za kulturo,
- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za notranje zadeve,
- Ministrstvo za obrambo,
- Ministrstvo za pravosodje,
- Ministrstvo za zdravje,
- Ministrstvo za zunanje zadeve,
- Ministrstvo za javno upravo,
- Služba Vlade RS za zakonodajo.

**ZAKON
O POSTOPKU PRIZNAVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZA OPRAVLJANJE REGULIRANIH
POKLICEV**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Razlog za sprejetje Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (v nadaljnjem besedilu: zakon) je uskladitev slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije.

Sprejetje zakona je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (v nadaljnjem besedilu: direktiva), ki bi ga morala Republika Slovenija do 18. januarja 2016 prenesti v svoj pravni red.

Odločili smo se za nov zakon, ker uskladitev z evropsko zakonodajo prinaša veliko sprememb in ker je bil prvoten zakon sprejet že leta 2002 in bil večkrat spremenjen oziroma dopolnjen. Želimo, da bi bil nov predpis čim bolj pregleden, jasen in razumljiv. Zakon delno prenaša določbe direktive, predvsem procesni del, medtem ko druga področna zakonodaja prenaša materialni del glede nekaterih reguliranih poklicev s področja zdravstva, arhitekture in veterine.

Direktiva 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki je bila spremenjena z zgoraj navedeno direktivo, sistemsko ureja področje in je bila sprejeta zato, da olajša mobilnost strokovnjakov na notranjem trgu in omogoči državljanom držav pogodbenic opravljanje poklica v državi pogodbenici, ki ni država, v kateri so pridobili poklicne kvalifikacije. Direktiva zato določa enotna postopkovna pravila in formalnosti ter nekatere podrobnosti o opravljanju reguliranih poklicev.

Evropska komisija se je odločila za spremembo oziroma posodobitev na podlagi poročila o izvajanju Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki je nastalo na podlagi nacionalnih poročil, izvedla je nekatere študije in posvetovanja z vsemi večjimi interesnimi skupinami, vključno s pristojnimi organi, poklicnimi organizacijami, akademskimi organi in državljani. Pri tem smo sodelovali tudi slovenski pristojni organi, poklicna združenja in zbornice. Evropska komisija je 22. junija 2010 sprejela zeleno knjigo z naslovom Posodobitev direktive o poklicnih kvalifikacijah (COM(2011) 367 konč) in organizirala dve javni konferenci na temo spremembe direktive. Izvedla je tudi oceno učinkov o različnih možnostih politike. S to analizo je bilo opredeljenih osem skupin problemov, ki so se pojavili predvsem na podlagi ocene in odzivov na zeleno knjigo. Te skupine problemov so bile: dostop do informacij o postopkih priznavanja, učinkovitost postopkov priznavanja, delovanje sistema avtomatičnega priznavanja, pogoji, ki veljajo za ustanavljanje, in pogoji, ki veljajo za začasno mobilnost, ter področje uporabe direktive. Ker se je kot posebno vprašanje med oceno pojavilo vprašanje javnega zdravja, je bilo v opredelitvi problema omenjeno tudi varstvo pacientov. Ta problem je opozoril na pomanjkanje preglednosti in utemeljitve zahtev po kvalifikacijah za regulirane poklice.

Na podlagi navedenega je Evropska komisija pripravila predlog za spremembo direktive, o katerem so se države članice usklajevale in sprejele Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z

dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI).

Direktiva 2005/36/ES celovito in sistemsko ureja področje priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev v državah pogodbenicah ter zagotavlja osebam, ki so pridobile poklicne kvalifikacije v eni državi pogodbenici, dostop do istega poklica in pravico opravljanja tega poklica v drugi državi pogodbenici z enakimi pravicami, kot jih imajo državljani te države pogodbenice. Država gostiteljica lahko sicer zahteva izpolnitev nekaterih pogojev, če so objektivno upravičeni in sorazmerni ter v skladu z določbami direktive oziroma zakona. Za dosegajo cilja direktive, ki je predvsem enostavnost, preglednost in hitrost postopkov, direktiva predpisuje enotne formalnosti, postopkovna pravila ter nekatere podrobnosti o opravljanju poklicev, ki jih morajo upoštevati države pogodbenice. Direktiva sicer predpisuje več različnih postopkov, in sicer loči med postopkom priznavanja za ustanovitev oziroma trajno opravljanje reguliranih poklicev in postopke za občasno ali začasno čezmejno opravljanje storitev. Z zakonom poskušamo čim bolj razumljivo in pregledno prenesti določbe direktive, zato smo ga razdelili na vsebinsko zaključena poglavja. V splošnih določbah je urejen predvsem namen zakona, področje uporabe, obrazloženi so temeljni pojmi, ki se uporabljajo v zakonu. V drugem poglavju so opredeljena splošna pravila, pri dostopu do opravljanja reguliranega poklica v drugi državi pogodbenici, ki ni država, kjer so posamezniki pridobili svoje poklicne kvalifikacije, na primer: uporaba poklicnega naziva, znanje jezika, priznavanje poklicnega usposabljanja in delni dostop do poklica. V tretjem poglavju je urejen postopek priznavanja za trajno opravljanje reguliranih poklicev oziroma ustanovitev, ki določa učinke priznavanja, pristojne organe, dokumentacijo, potrebno za priznanje, roke v postopkih kot tudi tri različne sisteme priznavanja poklicnih kvalifikacij, t.i. splošni sistem, sistem na podlagi usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti in priznavanje na podlagi poklicnih izkušenj. Slednja dva temeljita na načelu avtomatičnega priznavanja, medtem ko imajo pri splošnem sistemu pristojni organi možnost zahtevati dopolnilne ukrepe (preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje), če prosilec ni ustrezno usposobljen ali ne izpolnjuje pogojev, ki jih predpisuje država gostiteljica za opravljanje nekega poklica. Da bi se spodbudila mobilnost strokovnjakov in razširil nabor poklicev, ki bi se priznavali avtomatično, je direktiva vzpostavila sistem priznavanja na podlagi skupnih načel usposabljanja, ki temeljijo na skupnem sklopu znanja, veščin in kompetenc ali standardiziranih preizkusih usposobljenosti. V četrtem poglavju so urejena pravila glede izvajanja občasnih ali začasnih storitev v Republiki Sloveniji pri čezmejnem opravljanju reguliranih poklicev, kjer so najprej pojasnjena splošna načela in izjeme. Tudi v tem poglavju so določeni različni postopki, in sicer pristojni organi lahko zahtevajo prijavo ponudnika storitev; pri poklicih, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, lahko pristojni organi pred prvim opravljanjem storitev preverijo poklicne kvalifikacije ponudnika ali pa lahko popolnoma liberalizirajo čezmejno opravljanje nekaterih poklicev. V petem poglavju so urejena pravila glede evropske poklicne izkaznice, katere namen je spodbuditi in pospešiti postopek priznavanja, obenem pa zagotoviti njegovo večjo preglednost. Uvedba izkaznic bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov predvsem zaradi hitrejših postopkov in pospešene izmenjave podatkov med državo pogodbenico izvora in gostiteljico prek informacijskega sistema za notranji trg IMI. V tem poglavju so urejene splošne določbe, na primer: kdo ima pravico do izkaznice, kakšne so možne odločitve pristojnih organov, obdelava informacij v sistemu IMI itd. Podrobnosti bodo urejene z izvedbeno uredbo, ki jo sprejme Evropska komisija. Zaradi lažjega izvajanja direktive in s tem zakona je v šestem poglavju urejeno upravno sodelovanje in obveščanje med pristojnimi organi v državah pogodbenicah. Ob upoštevanju varstva osebnih podatkov je določeno, katere podatke si lahko pristojni organi izmenjujejo prek sistema IMI. Vsaka država mora imenovati nacionalnega koordinatorja, ki je odgovoren za ustrezno izvajanje zakona in zastopa Republiko Slovenijo v skupini pri Evropski komisiji. Zaradi zagotovitve visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov je predpisan »mehanizem opozarjanja«, kar pomeni, da se morajo pristojni organi obveščati o posameznikih, ki jim je prepovedno opravljanje poklica, tudi če je to samo začasno. Podrobnosti bodo urejene v izvedbeni uredbi, ki jo sprejme Evropska komisija. Direktiva določa, da morajo biti vse informacije v zvezi z reguliranimi poklici objavljene na enotni kontaktni točki. Pristojni organi morajo zagotoviti, da se vse

zahteve, postopki in formalnosti v zvezi z zadevami iz tega zakona lahko brez težav zaključijo na daljavo ter po elektronski poti prek ustrezne enotne kontaktne točke ali ustreznih pristojnih organov. Direktiva določa, da vsaka država pogodbenica vzpostavi »center za pomoč«, katerega naloga je državljanom, pa tudi centrom za pomoč drugih držav pogodbenic, zagotoviti pomoč glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tega zakona in se bo osredotočal na posamezne primere ter prek telefona ali z osebnimi srečanji državljanom nudil nasvete in pomoč. Zaradi boljše preglednosti morajo države članice Evropski komisiji predložiti seznam reguliranih poklicev. Države članice morajo tudi oceniti svojo zakonodajo o dostopu do reguliranih poklicev glede na načela nujnosti z vidika zaščite javnega interesa, sorazmernosti in nediskriminacije. Vsaka država bo morala poročati Evropski komisiji o rezultatih takega ocenjevanja. To medsebojno ocenjevanje bo državam pogodbenicam omogočilo, da primerjajo svoje regulativne pristope in po potrebi poenostavijo svoje nacionalne pravne okvire za regulirane poklice. Na koncu so določene prehodne in končne določbe.

Sprememba direktive vključuje usmerjeno posodobitev, ker pa je ta obsežna, smo se odločili za sprejetje novega zakona, da bo preglednejši, jasnejši, določnejši in bolj smiseln.

2. CILJI, NAČELA IN POGNAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Splošni cilji sprejetja Direktive 2005/36/ES so bili predvsem odpraviti ovire za prosti pretok oseb in storitev na notranjem trgu EU, kar pomeni olajšati mobilnosti strokovnjakov in storitev v EU, povečati možnosti zaposlovanja visokokvalificiranih delovnih mest in nudenje več možnosti iskalcem zaposlitve tudi v reguliranih poklicih, kar pomeni bolj fleksibilen trg dela. Direktiva daje državljanom držav pogodbenic pravico, da opravljajo poklic v državi pogodbenici, ki ni država, v kateri je posameznik pridobil poklicne kvalifikacije, zato je bila sprejeta zgoraj navedena direktiva s ciljem racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij.

Sprememba direktive je posodobila obstoječe določbe, ki temeljijo na posebnih ciljih:

1. poenostavitev postopkov z uporabo evropske poklicne izkaznice, s katero bi bolje izkoristili prednosti že uspešno delujočega informacijskega sistema za notranji trg (Internal Market Information system – IMI);
2. preoblikovanje in poenostavitev splošnih pravil za ustanavljanje v drugi državi članici ali začasno opravljanje storitev v drugi državi članici;
3. posodobitev sistema za avtomatično priznavanje, zlasti za zdravnike, doktorje dentalne medicine, diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije in arhitekte;
4. oblikovanje pravnega okvira za delno kvalificirane strokovnjake;
5. pojasnitev zaščitnih ukrepov za paciente zaradi zaskrbljenost glede jezikovnega znanja in tveganja malomarnosti pri opravljanju poklica;
6. oblikovanje pravne zahteve po zagotavljanju uporabnikom prijaznih in vsebinsko usmerjenih informacij o pravilih o priznavanju kvalifikacij, kar bi bilo podprto s celostnimi storitvami e-vlade v celotnem postopku priznavanja;
7. uvedba sistematičnega pregledovanja in medsebojnega ocenjevanja za vse regulirane poklice v državah članicah.

2.2 Načela

Namena direktive ne bi bilo mogoče ustrezno doseči z ukrepi držav članic, saj bi v tem primeru prišlo do razhajajočih se zahtev in postopkovnih ureditev, ki bi še povečale regulativno zapletenost in povzročile neupravičene ovire za mobilnost strokovnjakov. Cilji direktive, ki so racionalizacija, poenostavitev in izboljšanje pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij, se zaradi skladnosti,

preglednost in ustreznosti lažje dosežejo na ravni Unije, zato je Evropska komisija sprejela pravila, ki jih moramo države pogodbenice prenesti v svoj pravni red. Spremembe veljavnega pravnega režima pomenijo spremembo veljavne direktive, kar je skladno z načelom subsidiarnosti.

Predlog zakona sledi načelu sorazmernosti, po katerem mora biti vsako posredovanje ciljno usmerjeno in ne sme presežati okvirov, ki so potrebni za doseg ciljev. Spremembe so omejene na okvire, potrebne za boljše delovanje pravil o priznavanju poklicnih kvalifikacij, in so zato skladne s tem načelom.

Načelo varstva javnega interesa zagotavljajo določbe, ki predpisujejo posebne pogoje za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji, ki zajemajo načela strogega spoštovanja javnega zdravja, varnosti in varstva potrošnikov, kar pomeni, da so utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa.

Pregledni in poenostavljeni postopki za opravljanje reguliranih poklicev zagotavljajo načelo transparentnosti kot tudi zahteve po javni objavi vseh informacij v zvezi s postopki, formalnostmi in sezname reguliranih poklicev.

2.3 Poglavitne rešitve

Za vsako skupino problemov, ki so bili prepoznani med javno razpravo, so bile v poročilih o izvajanju direktive in študijah proučene številne možnosti, ki so bile ocenjene glede na naslednja merila: uspešnost, učinkovitost, doslednost in učinki na interesne skupine (koristi in stroški za mobilne strokovnjake, države članice, potrošnike in bolnike, delodajalce). Tako so bile sprejete in vključene v direktivo ter zakon najustreznejše rešitve:

1. Evropska poklicna izkaznica

Namen evropske poklicne izkaznice (v nadaljnjem besedilu: izkaznica) je spodbuditi in pospešiti postopek priznavanja, obenem pa zagotoviti njegovo večjo preglednost. Izkaznica temelji na uporabi najsodobnejših informacijskih tehnologij, kar bo poleg hitrejših postopkov priznavanja povečalo mobilnost strokovnjakov, hkrati pa potrošnikom in delodajalcem omogočilo boljše informacije o kvalifikacijah strokovnjakov za storitve, ki jih ti ponujajo. Informacijski sistem za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: sistem IMI) omogoča lažje in hitrejše sodelovanje med pristojnimi organi, ki izdajajo in preverjajo izkaznice v državah pogodbenicah. Izkaznica sicer zahteva večjo udeležbo države članice izvora, kar pomeni prenos nekaterih stroškov in upravnih bremen z države članice gostiteljice na državo članico izvora. Vendar bi morala uporaba informacijskega sistema za notranji trg te stroške zmanjšati. Izkaznica bo uvedena samo za poklice, ki bodo izpolnjevali določene pogoje, in ne bo obvezna, kar pomeni, da bo imel strokovnjak kljub uvedbi izkaznice za določen poklic na voljo še vedno klasične upravne postopke za priznanje svoje poklicne kvalifikacije.

2. Načelo delnega dostopa

Včasih so razlike v obsegu poklicnih dejavnosti, ki jih zajema določen poklic, med dvema državama članicama tako velike, da bi strokovnjaki morali končat celoten program izobraževanja in usposabljanja v državi članici gostiteljici, da bi premostili razlike med zadevnimi zahtevami glede kvalifikacij. Pri obravnavi tega vprašanja je Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) oblikovalo pojem delnega dostopa. Sodišče je trdilo, da morajo države članice pod določenimi pogoji strokovnjaku na zahtevo omogočiti delno opravljanje poklica. Vendar so lahko glede na sodno prakso Sodišča zaradi zaščite prejemnikov storitev in potrošnikov na splošno ustrezne omejitve svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev upravičene, če so taki ukrepi potrebni in sorazmerni z uresničevanjem cilja. Sodišče meni, da se načelo delnega dostopa uporablja, kadar je mogoče objektivno ločiti gospodarsko dejavnost, ki jo strokovnjak želi opravljati v državi članici gostiteljici, od drugih dejavnosti, zajetih v zadevnem poklicu v navedeni državi članici. Eno bistvenih meril je, ali se gospodarska dejavnost lahko neodvisno ali samostojno opravlja v državi članici, v kateri je bila pridobljena kvalifikacija.

V skladu s sodno prakso Sodišča je v direktivo vključen koncept delnega dostopa. To bo strokovnjakom zagotovilo večjo pravno varnost in jim omogočilo delni dostop do poklica, kar pomeni, da se širi področje uporabe direktive tudi na nepopolno kvalificirane strokovnjake. Vendar pa ni nujno, da države članice to načelo uporabljajo in dopuščene so izjeme, če jih upravičujejo prevladujoči

razlogi javnega interesa in so primerne za zagotovitev uresničitve cilja javnega interesa ter ne presegajo tega, kar je nujno za uresničitev tega cilja. Načelo delnega dostopa ne velja za poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij.

3. Skupna načela usposabljanja – nov sistem za avtomatično priznavanje

Glede na to, da danes le omejeno število strokovnjakov uživa pravice do avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, je Komisija zaradi olajšanja mobilnosti omogočila enostavnejše priznavanje kvalifikacij z novim pristopom, uvedbo »skupnih načel usposabljanja«, ki zajema skupni okvir za usposabljanje in skupni preizkus usposobljenosti. Skupno načelo usposabljanja je skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin in kompetenc, potrebnih za opravljanje nekega poklica. Njihov cilj je večja stopnja avtomatičnega priznavanja kvalifikacij, ki zdaj spadajo v splošni sistem predvsem glede na potrebe poklicev. Skupna načela usposabljanja strokovnjakom omogočajo, da so v celoti izvzeti iz dopolnilnih ukrepov. Kvalifikacije, pridobljene v tem sistemu, bi morale biti avtomatično priznane v državah članicah, ki pa lahko pri njihovi uporabi uveljavijo odstopanja. Sodelovanje vseh držav članic ni potrebno, ker je prag za sodelovanje ena tretjina držav članic. Skupna načela usposabljanja sicer ne morejo zamenjati nacionalnih programov usposabljanja, vendar imajo strokovnjaki, kvalificirani na podlagi tega sistema, enake koristi kot poklici, za katere so minimalne zahteve usposabljanja določene v direktivi.

4. Posodobitev splošnega sistema

Za priznavanje poklicnih kvalifikacij je v Direktivi 2005/36/ES določenih pet ravni kvalifikacij, ki temeljijo na vrsti in trajanju usposabljanja. Kadar strokovnjak zaprosi za priznanje svojih kvalifikacij za poklic na podlagi splošnega sistema, mora pristojni organ uporabiti te ravni kvalifikacij za odločitev, ali se za prosilca lahko uporabljajo določbe direktive. Zdaj se direktiva ne uporablja, če se kvalifikacija strokovnjaka in kvalifikacija, ki jo zahteva država članica gostiteljica, razlikujeta za dve ali več ravni.

Prvi element spremembe se nanaša na možnost, da se na podlagi ravni kvalifikacij s področja uporabe direktive izključijo nekatere kvalifikacije, če se kvalifikacija strokovnjaka in kvalifikacija, ki jo zahteva država članica gostiteljica, razlikujeta za dve ravni ali več. Ravni kvalifikacij bi se morale načeloma uporabljati samo kot primerjalno orodje in ne kot osnova za izključevanje strokovnjakov iz področja uporabe direktive. Edina izjema se nanaša na osebe s kvalifikacijami na podlagi poklicnih izkušenj, ki želijo dostop do poklica, za katerega je potrebna univerzitetna izobrazba.

Zahteva, da imajo strokovnjaki vsaj dve leti poklicnih izkušenj, če njihov poklic v državi članici izvora ni reguliran, se je spremenila. Če strokovnjaki tega pogoja niso izpolnjevali, niso mogli uživati koristi »splošnega sistema«. Sprememba direktive pravi, da je dovolj, če ima strokovnjak le eno leto delovnih izkušenj v predhodnih desetih letih, če v državi izvora poklic ni reguliran, da država članica gostiteljica oceni njihove kvalifikacije, vključno s poklicnimi izkušnjami. Če so kvalifikacije zelo različne od tistih, ki se zahtevajo v državi gostiteljici, lahko uvede ustrezne dopolnilne ukrepe.

Predlog razširja obveznost držav članic, da bolje utemeljijo svoje dopolnilne ukrepe. Poleg tega predlog določa obveznost držav članic, da redno organizirajo preizkuse poklicne usposobljenosti.

5. Začasno in občasno opravljanje storitev

Leta 2005 je bil uveden nov sistem za olajšanje začasnega čezmejnega opravljanja storitev. Strokovnjakom, ki želijo začasno opravljati storitve in pri tem ohraniti sedež v matični državi članici, ni treba opraviti nobenega postopka priznavanja v državi članici gostiteljici. Države članice lahko zahtevajo le vnaprejšnjo prijavo in spremne dokumente, ki se po potrebi pošljejo pristojnemu organu. Številne države članice pogosto uporabljajo to možnost. Torej sistem določa enostavnejša pravila za začasno čezmejno opravljanje storitev, ker ponudniki storitev lahko le-te nudijo brez predhodnega preverjanja poklicnih kvalifikacij, razen pri poklicih, ki vplivajo na javno zdravje in varnost.

Pri poklicih, ki vplivajo na javno zdravje in varnost, so države članice uvedle različne načine za predhodno preverjanje kvalifikacij, kar je povzročilo pravno negotovost za ponudnike storitev. Direktiva to vprašanje obravnava tako, da od držav članic zahteva seznam vseh poklicev, za katere menijo, da spadajo v to kategorijo, in tudi utemeljitev njihovih razlogov za vključitev posameznega poklica na seznam. Tako bodo ponudniki storitev že vnaprej natančno vedeli, katere zahteve morajo izpolnjevati za prosto opravljanje storitev, zaradi večje preglednosti pa se bo zmanjšalo tveganje zaradi nesorazmernih ali nepotrebnih obveznosti. Direktiva navaja tudi seznam dokumentov, ki bi jih država članica lahko zahtevala pred prvim opravljanjem storitev. Izrecno pojasnjuje tudi, da mora

prijava, ki jo bodo ponudniki storitev morda morali vložiti pred opravljanjem storitev, veljati za celotno ozemlje države članice.

6. Posodobitev sistema za avtomatično priznavanje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti

Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij določa vrsto usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti za zdravnike, doktorje dentalne medicine, diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije, veterinarje in arhitekte. Zaradi pomanjkljive preglednosti zahtev usposobljenosti v državah članicah, ki so osnova za sistem avtomatičnega priznavanja za navedene poklice, direktiva od vsake države članice zahteva, da priglasi zakonodajne, regulativne in upravne določbe, povezane z izdajanjem novih ali spremenjenih kvalifikacij. Sodelovati bodo morali tudi ustrezni obstoječi organi držav članic, ki bodo poročali o skladnosti kvalifikacij z minimalnimi zahtevami usposobljenosti iz direktive.

Poleg tega direktiva ob upoštevanju napredka pri izvajanju evropskega sistema prenašanja in zbiranja kreditnih točk predvideva določeno število kreditnih točk ECTS kot morebitno merilo trajanja za poklice, pri katerih usposabljanje poteka na univerzitetni ravni.

Direktiva je spremenila tudi nekatere vsebinske pogoje glede trajanja usposabljanja za zdravnike, doktorje dentalne medicine, diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije in arhitekte, ki bodo preneseni v slovenski pravni red s področno zakonodajo.

7. Dostop do informacij in elektronskih postopkov

Direktiva določa, da morajo biti vse informacije v zvezi dostopom do ali opravljanjem reguliranih poklicev javno objavljene na spletnem portalu, t.i. »enotni kontaktni točki«, predvsem zaradi lažje opredelitve pristojnega organa in dokumentov, zahtevanih za priznanje. Direktiva določa, da enotne kontaktne točke, vzpostavljene na podlagi direktive o storitvah, postanejo osrednje točke za dostop za vse poklice, zajete v direktivi o poklicnih kvalifikacijah. S to novo določbo se lahko strokovnjaki obrnejo na enotno strukturo za vse upravne postopke, povezane z ustanavljanjem ali opravljanjem storitev v državi članici. To je ključno za skrajšanje postopkov in zmanjšanje obremenitve, ki nastaja zaradi upravnih obveznosti. Zdaj so enotne kontaktne točke dostopne ponudnikom storitev (vključno z dodeljenim osebjem ali samozaposlenimi strokovnjaki), ki jih zajema direktiva o storitvah, zato se je obseg enotnih kontaktnih točk razširil na kategorije strokovnjakov, ki v direktivi o storitvah niso zajete (zdravstveni delavci in iskalci zaposlitve).

Direktiva tudi določa, da nacionalne kontaktne točke, vzpostavljene na podlagi veljavne direktive, postanejo centri za pomoč, zaradi česar ne bi prišlo do podvajanja informacijskih struktur. Ti centri za pomoč se osredotočajo na posamezne primere ter po telefonu ali z osebnimi srečanji državljanom svetujejo in pomagajo. Po potrebi se povezujejo s pristojnimi organi in centri za pomoč drugih držav članic.

8. Jezikovne zahteve

V skladu z direktivo morajo imeti strokovnjaki jezikovno znanje, potrebno za opravljanje svojih poklicnih dejavnosti v državah članicah gostiteljicah. V tem pogledu morajo države članice skrbno upoštevati načelo sorazmernosti, ki izključuje sistematična preverjanja jezikovnega znanja. Zaradi varovanja in zaščite pacientov je bila uvedena sprememba, in sicer lahko zdaj pristojni organi preverijo jezikovno znanje strokovnjakov pri poklicih, ki vplivajo na varnost pacientov, oziroma tudi pri drugih poklicih, kadar obstajajo resni in trdni pomisleki glede ustreznega jezikovnega znanja strokovnjaka.

9. Mehanizem opozarjanja

Zaradi učinkovitejše zaščite pacientov in potrošnikov direktiva zavezuje nacionalne pristojne organe, da se medsebojno opozarjajo na primere, v katerih je zdravstvenim delavcem in nekaterim drugim delavcem prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre za začasno prepoved.

10. Obvezna uporaba sistema IMI – boljše in lažje upravno sodelovanje

Direktiva predpisuje obvezno uporabo informacijskega sistema za notranji trg (sistem IMI) za vse pristojne organe v državah članicah zaradi lažjega upravnega sodelovanja in izmenjave informacij. Sistem IMI je večjezično spletno komunikacijsko orodje, ki ga je razvila Evropska komisija, in v okviru katerega potekajo tudi postopki glede poklicne izkaznice, notifikacije študijskih programov, mehanizem opozarjanja itd.

11. Preglednost in medsebojno ocenjevanje

Gre za nov mehanizem, ki naj bi zagotovil večjo preglednost. V 28 državah članicah direktiva o poklicnih kvalifikacijah velja za približno 800 kategorij reguliranih poklicev. Zato direktiva predvideva uvedbo obveznosti za države članice, da prigrasijo seznam poklicev, ki jih regulirajo, in ocenijo svojo zakonodajo o dostopu do reguliranih poklicev glede na načela nujnosti (javni interes), sorazmernosti in nediskriminacije. Vsaka država članica bo morala o rezultatu tega ocenjevanja poročati Evropski komisiji. To medsebojno ocenjevanje bo državam članicam omogočalo, da primerjajo svoje regulativne pristope in po potrebi poenostavijo svoje nacionalne pravne okvire za regulirane poklice.

Temeljni namen predloga zakona je prenos zgoraj navedenih zahtev spremenjene direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij, kar pomeni uskladitev s pravnimi akti EU. Glede na obseg sprememb smo se odločili sprejeti nov zakon na področju priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev. Predlog zakona zagotavlja celovito in sistemsko ureditev področja predvsem s procesnega vidika priznavanja poklicnih kvalifikacij za vse regulirane poklice. Namen sprejetja novega zakona je preglednost, jasnost in razumljivost, zato smo zakon razdelili na poglavja, ki poleg zgoraj predstavljenih novosti predloga zakona zajemajo tudi splošne določbe, splošna pravila za opravljanje reguliranih poklicev v RS, postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za trajno opravljanje reguliranega poklica, izvajanje občasnih ali začasnih storitev v Republiki Sloveniji pri opravljanju reguliranih poklicev, evropsko poklicno izkaznico, upravno sodelovanje in obveščanje ter prehodne in končne določbe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Zakon je prilagojen pravnemu redu EU, saj se z njim v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI).

ESTONIJA

Estonija je Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) v nacionalni pravni red prenesla z desetimi pravnimi akti. Glavna pravna podlaga je Zakon o poklicnih kvalifikacijah, priznavanje sektorskih poklicev pa ima svoje pravilnike.

NEMČIJA

Nemčija Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) prenaša z več zakoni, kar je posledica deželne ureditve države. Vsaka dežela mora namreč sprejeti svoj zakon za

priznavanje poklicnih kvalifikacij.

AVSTRIJA

Avstrija ima zelo podoben sistem ureditve kot Nemčija, zato Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) prenaša z več zakoni, kar je posledica deželne ureditve države. Vsaka dežela mora namreč sprejeti svoj zakon za priznavanje poklicnih kvalifikacij.

POLJSKA

Poljska je Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) v nacionalni pravni red prenesla z enim horizontalnim zakonom brez podzakonskih predpisov.

NIZOZEMSKA

Nizozemska je evropski predpis prenesla v nacionalno zakonodajo z enim horizontalnim predpisom, in sicer Zakonom z dne 2. decembra 2015 o spremembi 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI).

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Postopki priznavanja poklicnih kvalifikacij so s spremembo direktive poenostavljeni in hitrejši. Republika Slovenija mora zagotoviti, da bodo vse informacije o pogojih in postopkih v zvezi z opravljanjem reguliranih poklicev zbrani na enem mestu, ki bi služilo kot vstopna točka, t.i. »enotna kontaktna točka«(www.eugo.si). Vsi postopki morajo biti elektronsko podprti, kar pomeni, da lahko prosilec na daljavo uredi vse formalnosti v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij. Poenostavitev postopkov bo omogočila tudi uvedba evropske poklicne izkaznice, ki bo na voljo za nekatere poklice, in sicer bo prostovoljne narave. Pri izdaji izkaznice bodo pristojni organi uporabili elektronski sistem za notranji trg IMI, ki služi tudi za lažjo izmenjavo drugih informacij med pristojnimi organi v državah pogodbenicah, kar lahko bistveno skrajša čas za odločanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Seznam dokumentov, ki jih lahko zahtevajo pristojni organi v postopkih priznavanja poklicnih kvalifikacij, je določen z direktivo, vendar strankam ni potrebno predložiti originalnih dokumentov, temveč samo overjene kopije ključnih dokumentov za odločanje. Ob utemeljenem dvomu mora pristojni organ prek sistema IMI pridobiti informacije od pristojnega organa v državi izvora, kar razbremeni stranko. Stroški, ki jih bodo imele stranke, ki si bodo želele priznati poklicno kvalifikacijo za trajno opravljanje poklica v Republiki Sloveniji, so od 30 do 50 EUR. Prijava opravljanja začasnih in občasnih storitev je brezplačna. Pri zahtevi za poklicno izkaznico bodo stroški za vlagatelja med 100 do 150 EUR.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona omogoča lažje čezmejno opravljanje začasnih storitev v reguliranih poklicih in poklicnih dejavnostih. Potrošniki lahko najamejo ponudnika iz druge države pogodbenice, kar pomeni večjo konkurenčnost med njimi, tj. nižje cene storitev in tudi večjo izbiro zanje.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon predpisuje, da morajo države pogodbenice pregledati in oceniti svoje predpise o dostopu do in opravljanju reguliranih poklicev. Če regulacija ni skladna s predpisanimi načeli, morajo države pogodbenice spremeniti oziroma poenostaviti regulativne predpise, kar lahko vpliva na fleksibilnejši trg dela v EU. S postopki priznavanja je večjemu številu strokovnjakov omogočeno, da zapolnijo visokokvalificirana delovna mesta v državah pogodbenicah, kjer niso pridobili svoje kvalifikacije. Zakon zagotavlja zaščito javnega zdravja predvsem z določili o usposobljenosti in pogojih za zdravstvene poklice.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Republika Slovenija ima veliko reguliranih poklicev, zato so v nekaterih strateških nacionalnih (Nacionalni reformni program 2015–2016) in dokumentih EU navedena priporočila o njihovem zmanjšanju oziroma odpravi nekaterih nepotrebnih, neupravičenih in nesorazmernih pogojev.

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 14.5.2015 objavljen na spletni strani:

http://www.mdds.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/predpisi_v_pripravi/arhiv_javna_razprava/

Predlog je bil na zgoraj navedeni spletni strani objavljen 30 dni, pripombe na gradivo pa je podala Inženirska zbornica Slovenije in g. Simon Savski.

Inženirska zbornica Slovenije je predlagala, da se 7. člen zakona dopolni z navedbo, da se v področni zakonodaji bolj podrobno določi kakšne so posledice, če kandidat ne zna slovenskega jezika in kdo znanje slovenskega jezika preverja.

Pripomba ni bila upoštevana v smislu, da bi se predpisovali kakšne so posledice neznanja jezika, saj je za opravljanje jezika potrebna opredelitev samo glede znanja. Pristojni organ namreč lahko za poklice, ki vplivajo na zdravje pacientov, in pri drugih poklicih, za katere tako določa zakon in obstaja utemeljen dvom glede znanja jezika, preveri strokovnjakovo znanje slovenskega jezika v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava opravljati. Preverjanje mora biti sorazmerno s poklicnimi dejavnostmi, ki jih bo strokovnjak opravljal, in se lahko izvede šele po priznanju poklicne kvalifikacije oziroma po izdaji evropske poklicne izkaznice v skladu s tem zakonom. Preverjanje znanja jezika lahko pod nadzorom pristojnega organa izvede tudi drug organ ali organizacija.

G. Simon Savski je predlagal, da se bolj natančno opredeli možnost delnega dostopa za opravljanje dela poklica (10. člen) oziroma, da se opredeli kriterije na podlagi katerih bo delni dostop mogoče zavrniti. Kriterije za delni dostop opredeljuje evropska zakonodaja in so splošni ter določeni v prvem odstavku navedenega člena. Pomembno je, da se odobri in oceni možnost delnega dostopa za vsak primer posebej. Delni dostop pa se lahko zavrne iz prevladujočih razlogov v splošnem interesu.

Pripomba je bila podana tudi na učinke priznavanja poklicnih kvalifikacij, in sicer v smislu, da ni primerno, da se učinki priznavanja lahko navezujejo na osebo, ki v drugi državi pogodbenici ni opravila določenega usposabljanja. Navedba, ki navaja, da kandidat opravlja poklic pod enakimi pogoji, kot veljajo za slovenske državljane, pomeni, da si mora le-ta urediti vsa ostala dovoljenja po priznanju poklicne kvalifikacije, vendar pred pričetkom opravljanja poklica (npr. vpis v register, pridobitev licence, itd.).

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Damjana Košir, generalna direktorica, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Irena Kuntarič Hribar, podsekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

II. BESEDILO ČLENOV

PREDLOG

Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (ZPPK)

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (namen)

Ta zakon ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v državah članicah Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji, za delni dostop do reguliranih poklicev in za priznavanje poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi pogodbenici, ter določa organe, ki vodijo ta postopek, v skladu z naslednjimi direktivami EU:

1. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 132; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES);
2. Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1);
3. Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL L št. 337 z dne 20. 12. 2011, str. 9);
4. Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155 z dne 18. 6. 2009, str. 17);
5. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
6. Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132 z dne 19. 5. 2011, str. 1).

2. člen (področje uporabe zakona)

(1) Ta zakon velja za državljane oziroma državljanke (v nadaljnjem besedilu: državljani) Republike Slovenije, za državljane držav pogodbenic in za državljane tretjih držav, ki so pridobili poklicne kvalifikacije v eni od držav pogodbenic ali v državi, ki ni država pogodbenica, vendar so jim bila dokazila o formalnih kvalifikacijah že predhodno priznana v eni od držav pogodbenic in imajo tri leta poklicnih izkušenj v tem poklicu na ozemlju države, ki jim je dokazila o formalnih kvalifikacijah priznala.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe tega zakona o postopku in organih, ki ga vodijo, smiselno uporabljajo tudi za priznavanje poklicnih kvalifikacij državljanom tretjih držav v skladu s pogoji iz dvostranskih sporazumov o priznavanju poklicnih kvalifikacij, sklenjenih med Republiko Slovenijo in tretjimi državami.

(3) Ta zakon se uporablja tudi za vse državljane držav pogodbenic, ki so opravljali poklicno usposabljanje zunaj države pogodbenice izvora.

(4) Ta zakon se ne uporablja za postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij notarjev in drugih poklicev, ki imajo v skladu s predpisi Evropske unije postopke priznavanja določene s posebnim zakonom ali drugimi predpisi.

3. člen (opredelitev pojmov)

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) podjetja je oseba, ki v podjetju na zadevnem poklicnem področju opravlja dejavnost kot direktor podjetja ali direktor podružnice podjetja ali kot namestnik lastnika ali direktorja podjetja, kadar ima na tem položaju enako odgovornost kot lastnik ali direktor, ki ga zastopa, ali opravlja dejavnost na vodilnem položaju, kjer opravlja naloge komercialne oziroma tehnične narave in je odgovoren za enega ali več oddelkov podjetja;
2. dokazilo o formalnih kvalifikacijah je diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o uspešno dokončanem poklicnem usposabljanju, pridobljenem predvsem v državah pogodbenicah, ki ga izda pristojni organ v drugi državi pogodbenici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države;
3. država pogodbenica izvora oziroma sedeža je država pogodbenica, v kateri je strokovnjak ustanovljen;
4. država pogodbenica gostiteljica je država članica, v kateri strokovnjak opravlja reguliran poklic in ni država, kjer je strokovnjak ustanovljen;
5. enotna kontaktna točka je spletni portal, namenjen domačim in tujim strokovnjakom, ki nudi vse informacije v zvezi s pogoji opravljanja poklica v Republiki Sloveniji;
6. informacijski sistem za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: sistem IMI) je elektronsko orodje za olajšanje upravnega sodelovanja med pristojnimi organi držav pogodbenic ter med pristojnimi organi držav pogodbenic in Evropsko komisijo;
7. poklicne kvalifikacije so kvalifikacije, ki jih imetnik lahko izkaže z dokazilom o formalnih kvalifikacijah, s potrdilom o kompetenci oziroma z dokazili o poklicnih izkušnjah;
8. poklicne izkušnje so izkušnje, pridobljene med dejanskim opravljanjem zadevnega poklica v državi pogodbenici v skladu s predpisi te države, s polnim delovnim časom ali enakovrednim krajšim delovnim časom;
9. poklicna dejavnost zajema strokovnjakovo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki so potrebne za opravljanje določenega reguliranega poklica;
10. poklicno usposabljanje je obdobje nadzorovane strokovne prakse, ki je pogoj za dostop do reguliranega poklica in se lahko izvaja med izobraževanjem, ki se konča z diplomo, ali po njem;
11. prevladujoči razlogi splošnega pomena so razlogi, ki so kot taki priznani v sodni praksi Sodišča Evropske unije (javni red, javna varnost, javna zaščita, javno zdravje, ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti, varstvo potrošnikov, prejemnikov storitev in delavcev,

- zdravje živali);
12. pristojni organ druge države članice je vsak organ ali telo, ki ga druga država pogodbenica pooblasti, da izdaja ali sprejema dokazila o usposobljenosti in druge dokumente ali podatke ter da sprejema vloge in odločitve na podlagi Direktive 2005/36/ES;
 13. reguliran poklic je poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti za katere dostop do opravljanja, opravljanje ali enega od načinov opravljanja poklica neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij, zlasti v zvezi z uporabo poklicnega naziva, ki je z zakonom ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije;
 14. regulirano izobraževanje in usposabljanje je kakršno koli usposabljanje, ki je posebej namenjeno opravljanju določenega poklica in zajema enega ali več programov, ki so dopolnjeni, kadar tako določajo posebni predpisi, s poklicnim usposabljanjem ali pripravništvom oziroma strokovno prakso;
 15. prilagoditveno obdobje je obdobje opravljanja reguliranega poklica pod nadzorom usposobljenega strokovnjaka tega poklica, ki mu lahko sledi nadaljnje usposabljanje, in je ustrezno ocenjeno;
 16. preizkus poklicne usposobljenosti je preizkus, omejen na strokovnjakovo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki ga opravi ali prizna pristojni organ za oceno zmožnosti za opravljanje reguliranega poklica v Republiki Sloveniji;
 17. sistem kreditnih točk ECTS je kreditno ovrednotenje študijskih obveznosti po evropskem prenosnem kreditnem sistemu;
 18. strokovnjak oziroma strokovnjakinja (v nadaljnjem besedilu: strokovnjak) je posameznik, ki ima poklicno kvalifikacijo za opravljanje reguliranega poklica v skladu s tem zakonom;
 19. vseživljenjsko učenje zajema vse oblike splošnega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, neformalno in priložnostno učenje skozi vse življenje, ki izboljša sposobnosti z vidika znanja, veščin in kompetenc, ki lahko zajemajo tudi poklicno etiko;
 20. ustanovitev pomeni, da strokovnjak izpolnjuje vse pogoje za dostop do in opravljanje reguliranega poklica, ki je trajne narave;
 21. upravičen dvom pomeni obstoj take okoliščine, ki pri razumnem človeku lahko vzbudi dvom o dejstvih;
 22. začasno ali občasno opravljanje storitev pomeni, da ponudnik storitev čezmejno izvaja storitve določen čas v državi pogodbenici, v kateri nima sedeža.

II. POGLAVJE

SPLOŠNA PRAVILA ZA OPRAVLJANJE REGULIRANIH POKLICEV

4. člen (pristojni organi)

(1) Postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij po tem zakonu vodi pristojno ministrstvo ali drug organ, ki ga pristojno ministrstvo pooblasti za izvajanje nalog, določenih v tem zakonu, in v ustreznih predpisih iz svojega delovnega področja določi vsebinske pogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij in za opravljanje poklica ter vsebinske pogoje za začasno oziroma občasno opravljanje storitev oziroma za občasno opravljanje posameznega poklica ali poklicne dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije v skladu z Direktivo 2005/36/ES.

(2) V okviru izvajanja postopka iz prejšnjega odstavka pristojno ministrstvo oziroma drug pristojni organ (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ):

1. sprejema vloge za priznavanje poklicnih kvalifikacij, vodi postopek in izdaja odločbe;
2. vodi sezname izdanih odločb, vloženi tožbi zoper izdane odločbe, prijav ponudnikov storitev in izdanih potrdil ponudnikom storitev o zakonitem opravljanju dejavnosti v Republiki Sloveniji;
3. izdaja potrdila ponudnikom storitev o zakonitem opravljanju dejavnosti v Republiki Sloveniji, potrdila o poklicnih kvalifikacijah in potrdila o skladnosti poklicne kvalifikacije z minimalnimi

- pogoji usposobljenosti;
4. obvešča zainteresirane osebe o pogojih za opravljanje reguliranih poklicev;
 5. enkrat letno vnese zahtevane podatke v elektronsko podatkovno zbirko reguliranih poklicev;
 6. na zahtevo ministrstva, pristojnega za delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), poroča o izvajanju tega zakona;
 7. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom.

5. člen (pravica do opravljanja poklica)

(1) Pravica do opravljanja reguliranega poklica v Republiki Sloveniji se pridobi po postopku, določenem v tem zakonu, če strokovnjak izpolnjuje pogoje, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi, ki urejajo priznavanje zadevne poklicne kvalifikacije na določenem področju.

(2) Poklic se v Republiki Sloveniji lahko opravlja trajno ali pa kot občasno in začasno opravljanje storitev.

6. člen (uporaba poklicnih nazivov)

(1) Strokovnjak, ki v Republiki Sloveniji opravlja reguliran poklic, pri katerem je določena uporaba poklicnega naziva, uporablja slovenski poklicni naziv in ustrezne okrajšave v skladu s predpisi, ki urejajo ta poklic oziroma poklicno dejavnost v Republiki Sloveniji.

(2) Če poklicni naziv v državi pogodbenici regulirajo združenja ali organizacije iz 13. člena tega zakona, državljan države pogodbenice uporablja poklicni naziv, ki ga izda to združenje ali organizacija, oziroma njegove skrajšane oblike, če predloži dokazilo, da je član tega združenja ali organizacije.

(3) Pristojni organ lahko omeji uporabo določenega poklicnega naziva na imetnike poklicnih kvalifikacij, če je o združenju ali organizaciji iz 13. člena tega zakona uradno obvestil Evropsko komisijo in druge države pogodbenice.

7. člen (znanje jezikov)

(1) Strokovnjak, ki mu je v Republiki Sloveniji priznana poklicna kvalifikacija za opravljanje reguliranega poklica, mora za potrebe opravljanja reguliranega poklica znati slovenski jezik.

(2) Pristojni organ lahko za poklice, ki vplivajo na zdravje pacientov, in pri drugih poklicih, za katere tako določa zakon in obstaja upravičen dvom glede znanja jezika, preveri strokovnjakovo znanje slovenskega jezika v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava opravljati. Preverjanje mora biti sorazmerno s poklicnimi dejavnostmi, ki jih bo strokovnjak opravljal, in se lahko izvede šele po priznanju poklicne kvalifikacije oziroma po izdaji evropske poklicne izkaznice v skladu s tem zakonom. Preverjanje znanja jezika lahko pod nadzorom pristojnega organa izvede tudi drug organ ali organizacija.

8. člen (uporaba naziva izobrazbe)

(1) Strokovnjak ima pravico do uporabe naziva izobrazbe, pridobljenega v državi pogodbenici izvora, in okrajšav v jeziku te države. Pristojni organ lahko v odločbi o priznanju poklicne kvalifikacije določi, da se nazivu doda ime in naslov institucije, ki je naziv podelila. Če tega ne

določi, se tuji naziv uporablja skladno z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja.

(2) Če bi lahko prišlo do zamenjave naziva izobrazbe države pogodbenice izvora z nazivom, ki se uporablja v Republiki Sloveniji in za katerega se zahteva dodatno usposabljanje, ki ga strokovnjak ni opravil, lahko pristojni organ določi obliko, v kateri strokovnjak uporablja naziv izobrazbe države pogodbenice izvora.

9. člen

(priznavanje poklicnega usposabljanja)

(1) Če je za dostop do reguliranega poklica zahtevano zaključeno poklicno usposabljanje, pristojni organ prizna poklicno usposabljanje, ki je opravljeno v drugi državi pogodbenici ali tretji državi, pod pogojem, da je opravljeno v skladu s smernicami o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja.

(2) Pristojni organ sprejme in na spletni strani objavi smernice o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi pogodbenici ali v tretji državi, zlasti o vlogi mentorja poklicnega usposabljanja.

(3) Priznavanje poklicnega usposabljanja ne nadomesti zahtev za opravljanje preizkusa znanja, ki ga za pridobitev določenega poklica oziroma poklicne dejavnosti določa drug zakon ali predpis.

(4) Časovna omejitev poklicnega usposabljanja, opravljenega v tujini, je mogoča, če tako določa poseben zakon ali drug predpis.

10. člen

(delni dostop)

(1) Za trajno opravljanje reguliranega poklica in za začasno oziroma občasno opravljanje storitev se pod pogoji, določenimi v tem členu, lahko strokovnjaku odobri delni dostop.

(2) Delni dostop za opravljanje dela poklica oziroma poklicne dejavnosti ali storitve se odobri za vsak primer posebej, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi pogodbenici izvora opravlja poklicno dejavnost, za katero je v Republiki Sloveniji mogoče odobriti delni dostop;
2. strokovnjak bi moral za popoln dostop do reguliranega poklica v Republiki Sloveniji ob uvedbi dopolnilnih ukrepov opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v Republiki Sloveniji;
3. poklicno dejavnost je mogoče ločiti od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v Republiki Sloveniji, in se lahko izvaja samostojno.

(3) Strokovnjak, ki mu je odobren delni dostop, mora prejemnika storitve obvestiti o dovoljenem obsegu svojih poklicnih dejavnosti.

(4) Delni dostop se lahko zavrne iz prevladujočih razlogov splošnega interesa, ki morajo biti primerni in nujno potrebni zaradi varstva splošnega interesa.

(5) Poklicna dejavnost po tem členu se opravlja pod poklicnim nazivom države članice pogodbenice izvora. Pristojni organ lahko določi uporabo ustreznega prevoda poklicnega naziva v slovenski jezik.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za strokovnjake, ki so vložili vlogo za priznanje poklicne kvalifikacije na podlagi 27., 31. ali 32. člena tega zakona.

III. POGLAVJE

POSTOPEK PRIZNAVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZA TRAJNO OPRAVLJANJE

REGULIRANEGA POKLICA

1. Splošne določbe

11. člen

(učinki priznavanja)

Z odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij se strokovnjaku v Republiki Sloveniji omogoči dostop do reguliranega poklica, za katero je usposobljen v drugi državi pogodbenici, in sicer pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane Republike Slovenije, če so poklicne dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

12. člen

(izdaja potrdil)

(1) Pristojni organ izdaja tudi potrdila o veljavnosti diplom in certifikatov o poklicnih kvalifikacijah, ki so jih državljani Republike Slovenije pridobili v republikah nekdanje SFRJ pred 25. junijem 1991 in ki so jih tuji državljani pridobili v nekdanji SRS pred 25. junijem 1991.

(2) Pri avtomatičnem priznavanju na podlagi 31. člena tega zakona pristojni organ poleg potrdila iz prejšnjega odstavka izda tudi potrdilo, da so državljani Republike Slovenije v republikah nekdanje SFRJ pred 25. junijem 1991 in da so tuji državljani v nekdanji SRS pred 25. junijem 1991 dejansko in zakonito opravljali dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

(3) Pristojni organ izdaja državljanom Republike Slovenije in osebam, ki so v Republiki Sloveniji pridobile poklicno kvalifikacijo, potrdila o tem, da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah navedena v Direktivi 2005/36/ES ali da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah v skladu z minimalnimi pogoji usposabljanja, ki jih določa Direktiva 2005/36/ES, ali da so skladna s pogoji, ki jih za pridobljene pravice določa Direktiva 2005/36/ES.

(4) Pristojni organ izdaja na njihovo prošnjo potrdila strokovnjakom, ki so v Republiki Sloveniji pridobili poklicno kvalifikacijo ali opravljajo reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost v Republiki Sloveniji oziroma izpolnjujejo pogoje zanj.

13. člen

(potrdilo združenj ali organizacij)

Potrdilo o poklicnih kvalifikacijah, ki ga je izdalo združenje ali organizacija v drugi državi pogodbenici, pooblaščen za izdajanje takih dokazil svojim članom v državi pogodbenici, se šteje za ustrezno dokazilo o formalnih kvalifikacijah.

14. člen

(postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij)

(1) Postopek za priznavanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: postopek) se začne na zahtevo strokovnjaka (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), ki jo ta vloži pri pristojnem organu (v nadaljnjem besedilu: vloga). Vse zahteve, postopki in formalnosti v postopku se lahko vložijo tudi na daljavo oziroma elektronsko prek enotne kontaktne točke ali pristojnih organov. Ob upravičenih dvomih oziroma v drugih nujnih primerih pristojni organi lahko zahtevajo overjene kopije dokumentov. Roki iz 38. člena in 17. člena tega zakona začnejo teči ob vložitvi popolne vloge ali predložitvi katerega koli manjkajočega dokumenta državljana enotni kontaktni točki ali neposredno ustreznemu pristojnemu organu. Zahteve za overjene kopije ne štejejo za manjkajoče dokumente.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za izvajanje prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti.

(3) Zoper odločbo pristojnega organa, na katerega je na podlagi zakona preneseno javno pooblastilo za vodenje postopkov in drugih nalog, določenih s tem zakonom, je možna pritožba na ministrstvo, ki je pristojno za regulacijo določenega poklica oziroma poklicne dejavnosti, če poseben zakon ne določa drugače. Zoper odločbo pristojnega ministrstva ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

15. člen (dokumenti)

(1) Vloga mora vsebovati dokazilo o državljanstvu in dokazila o poklicni kvalifikaciji (zlasti o formalnih kvalifikacijah, poklicni usposobljenosti ter poklicnih izkušnjah, dokazilo o drugih kvalifikacijah, dokazila o vsebini in poteku usposabljanja).

(2) V postopku lahko pristojni organ zahteva, da vlagatelj poleg dokazil iz prejšnjega odstavka predloži še druga dokazila, potrebna za dokazovanje izpolnjevanja zahtevanih pogojev za priznanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Če se za državljane Republike Slovenije za dostop do reguliranega poklica zahteva dokazilo o dobrem imenu ali ugledu vlagatelja, ali dokazilo, da zoper vlagatelja ni uveden stečajni postopek, ali dokazilo o nekaznovanosti ali dokazilo, da vlagatelju ni bila izrečena začasna ali trajna prepoved opravljanja poklica, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva potrdila, izdana v državi pogodbenici izvora ali v državi pogodbenici, iz katere prihaja vlagatelj, ki potrjujejo, da so pogoji izpolnjeni. Če država iz prejšnjega stavka takega dokumenta ne izdaja, zadošča izjava vlagatelja, dana pred pristojnim organom te države, ki potrjuje njeno verodostojnost, da so pogoji izpolnjeni.

(4) Če se za državljane Republike Slovenije za dostop do reguliranega poklica zahteva dokazilo o telesnem ali duševnem zdravju vlagatelja, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva dokument, ki se v ta namen zahteva v državi pogodbenici izvora. Če država pogodbenica izvora navedenega dokumenta ne izda, se kot zadostno dokazilo upošteva potrdilo, ki ga izda ustrezen organ v državi pogodbenici gostiteljici.

(5) Če se za državljane Republike Slovenije za dostop do reguliranega poklica zahteva potrdilo o premoženjskem stanju vlagatelja ali potrdilo, da je vlagatelj zavarovan za odgovornost v skladu s predpisi o zavarovanju, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva potrdilo, ki ga v ta namen izda banka oziroma zavarovalnica države pogodbenice izvora.

(6) Če se za državljane Republike Slovenije za dostop do reguliranega poklica zahteva, da slovesno zaprisežejo ali dajo zapriseženo izjavo in besedila te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav pogodbenic, pristojni organ zagotovi uporabo ustreznega enakovrednega besedila.

(7) Dokazila o poklicnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o poklicnih kvalifikacijah, če ima vlagatelj tri leta poklicnih izkušenj na področju reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti na ozemlju druge države pogodbenice, ki je priznala ta dokazila o poklicnih kvalifikacijah v skladu z Direktivo 2005/36/ES.

(8) Pristojni organ lahko zahteva, da dokazila iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena niso starejša od treh mesecev.

(9) Vlagatelj lahko vlogo iz prvega odstavka tega člena odda tudi na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani ministrstva in pristojnih organov.

16. člen (preverjanje dokazil)

(1) Ob upravičenem dvomu lahko pristojni organ pri pristojnem organu druge države pogodbenice preveri verodostojnost dokazil, ki jih je vlogi priložil vlagatelj, in preveri izpolnjevanje minimalnih pogojev usposobljenosti za poklice iz 31. člena oziroma dejavnosti, ki se v skladu s tem zakonom priznavajo avtomatično.

(2) Če dokazila o formalnih poklicnih kvalifikacijah vključujejo usposabljanje, ki ga je vlagatelj delno ali v celoti opravil v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi pogodbenici, lahko pristojni organ Republike Slovenije ob upravičenem dvomu pri pristojnem organu druge države pogodbenice, ki je izdal dokazila, preveri:

1. ali je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija, ustanovljena v državi pogodbenici, ki je izdala dokazilo;
2. ali so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka, kot če bi se program v celoti opravil v državi pogodbenici, ki je izdala dokazila;
3. ali dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države pogodbenice, ki je izdala dokazila.

(3) Ob upravičenem dvomu lahko pristojni organ od pristojnega organa v drugi državi pogodbenici zahteva potrditev dejstva, da vlagatelju ni bilo trajno ali začasno prepovedano opravljanje poklica zaradi poklicne kršitve ali obsodbe zaradi kaznivega dejanja, povezanega z izvajanjem poklica oziroma poklicne dejavnosti.

(4) Izmenjava informacij med pristojnimi organi držav pogodbenic se v skladu s tem členom izvaja prek sistema IML.

17. člen (roki v postopku)

(1) Pristojni organ v petih delovnih dneh po prejemu nepopolne vloge pozove vlagatelja k dopolnitvi vloge.

(2) Pristojni organ izda odločbo in jo vroči vlagatelju najpozneje v dveh mesecih od dneva, ko je prejel vlogo. V postopku splošnega sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij ali v postopku priznavanja poklicnih izkušenj se rok lahko podaljša za največ en mesec.

18. člen (mnenje)

(1) Pristojni organ lahko v postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij zahteva mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije, ki mora dati mnenje najpozneje v 20 dneh, sicer pristojni organ izda odločbo brez tega mnenja.

(2) Mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije za pristojni organ pri izdaji odločbe ni zavezujoče.

1. Splošni sistem priznavanja poklicnih kvalifikacij

19. člen (uporaba splošnega sistema)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za vse postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij, če za posamezne regulirane poklice oziroma poklicne dejavnosti s tem ali drugim zakonom ni določeno drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za odobritev delnega dostopa za ustanovitev v skladu z 10. členom tega zakona.

20. člen
(ravni kvalifikacije)

Pristojni organ pri ugotavljanju pogojev za priznavanje poklicnih kvalifikacij in odločanju o uvedbi dopolnilnih ukrepov upošteva naslednje ravni poklicnih kvalifikacij:

1. prva raven: potrdilo o kompetenci, ki potrjuje, da je imetnik pridobil splošno znanje na podlagi splošne osnovne ali srednje izobrazbe oziroma potrjuje, da je opravil program usposabljanja, ki ni del spričevala ali diplome, ali posebnega izpita brez predhodnega usposabljanja ali treh zaporednih let opravljanja poklica v državi pogodbenici v okviru zaposlitve s polnim delovnim časom ali enakovrednega obdobja opravljanja poklica v okviru zaposlitve s krajšim delovnim časom v predhodnih desetih letih;
2. druga raven: spričevalo, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil:
 - srednješolski splošni program, ki ga je dopolnil s programom študija ali poklicnega usposabljanja oziroma s pripravništvom ali poklicno prakso, če se to zahteva, ali
 - srednješolski tehnični ali poklicni program, ki ga je dopolnil s programom študija ali poklicnega usposabljanja oziroma s pripravništvom ali poklicno prakso, če se to zahteva;
3. tretja raven: diploma, ki dokazuje uspešno zaključeno:
 - usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja najmanj eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, za katerega je eden od pogojev za dostop praviloma uspešno opravljen srednješolski program, potreben za vpis na univerzo ali visokošolski zavod, ali opravljen srednješolskemu enakovreden program kakor tudi poklicno usposabljanje, ki se lahko zahteva poleg posrednješolskega programa, ali
 - regulirano izobraževanje in usposabljanje ali pri reguliranem poklicu poklicno usposabljanje s posebno strukturo, sposobnostmi, ki presegajo tiste, določene za stopnje, opredeljene v 2. točki tega člena, enakovredno ravni usposabljanja, določeni v prejšnji alineji, če tako usposabljanje zagotavlja primerljiv poklicni standard ter pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog, če je diplomu priloženo potrdilo države članice izvora;
4. četrta raven: diploma, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa;
5. petaraven: diploma, ki potrjuje uspešno zaključeno usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni, in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa.

21. člen
(enako obravnavanje kvalifikacij)

(1) Kot dokazila o pridobljenih ravneh iz prejšnjega člena se upoštevajo vse listine, ki jih izda pristojni organ v drugi državi pogodbenici in potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v drugi državi pogodbenici, redno ali s krajšim delovnim časom, v okviru ali zunaj formalnih programov, ter jih navedena država pogodbenica prizna na enakovredni ravni in imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti ali pomenijo pripravo za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti, vključno z zadevno ravnjo.

(2) Poklicna kvalifikacija, ki strokovnjaku daje pravice na podlagi zakonov oziroma drugih predpisov, čeprav ne izpolnjuje zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi

pogodbenici izvora za dostop do poklica oziroma poklicne dejavnosti in njegovega opravljanja, zlasti ob spremembi zahtevane ravni, se šteje za ustrezno dokazilo o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjem odstavku tega člena.

22. člen

(pogoji za priznavanje)

(1) Vlagatelju je dovoljeno opravljanje reguliranega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane Republike Slovenije, če ima potrdilo o kompetenci ali dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz 20. člena tega zakona, ki ga druga država pogodbenica zahteva za opravljanje zadevnega poklica oziroma dejavnosti na njenem ozemlju.

(2) Opravljanje poklica v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena se dovoli tudi vlagatelju, ki je opravljal zadevni poklic s polnim delovnim časom eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi pogodbenici, ki tega poklica ne regulira, in ima potrdilo o kompetenci ali dokazilo o formalnih kvalifikacijah pristojnega organa te države, ki potrjuje, da je vlagatelj usposobljen za opravljanje zadevnega poklica. Če dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje regulirano izobraževanje in usposabljanje, vlagatelju ni treba izkazati pogoja enoletnega opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti.

(3) Pristojni organ pri odločanju upošteva raven, ki jo je na podlagi 20. člena tega zakona potrdila država pogodbenica izvora, pa tudi potrdilo, s katerim država pogodbenici izvora potrjuje, da je regulirano izobraževanje in usposabljanje ali poklicno usposabljanje s posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 20. člena tega zakona enakovredno ravni iz prve alineje 3. točke 20. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe tega člena lahko pristojni organ zavrne priznanje reguliranega poklica, če potrdilo o kompetenci potrjuje raven iz 1. točke 20. člena tega zakona, Republika Slovenija pa za opravljanje navedenega poklica zahteva raven iz 5. točke 20. člena tega zakona.

23. člen

(dopolnilni ukrepi)

(1) Ne glede na prejšnji člen tega zakona lahko pristojni organ od vlagatelja zahteva, da opravi enega od dopolnilnih ukrepov za priznanje njegovih poklicnih kvalifikacij, in sicer preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje v trajanju do treh let, če:

1. opravljeno usposabljanje vlagatelja na podlagi dokazil o formalnih kvalifikacijah zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, ki se za opravljanje poklica zahtevajo v Republiki Sloveniji;
2. reguliran poklic v Republiki Sloveniji obsega eno ali več poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi pogodbenici izvora, in zahtevano usposabljanje v Republiki Sloveniji obsega vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, opredeljenih v potrdilu o kompetenci ali dokazilu o formalnih kvalifikacijah.

(2) Za znatno razlikovanje gre, če so vsebine bistvenega pomena za opravljanje poklica,, usposabljanje, ki ga je opravil vlagatelj, pa se glede teh vsebin pomembno razlikuje od usposabljanja, ki ga zahteva Republika Slovenija.

(3) Pristojni organ pri odločanju o dopolnilnih ukrepih upošteva načelo sorazmernosti, zlasti preveri znanje, veščine in kompetence, ki jih je vlagatelj pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, ki jih je ovrednotil in potrdil pristojni organ v kateri koli državi pogodbenici ali v tretji državi in zajemajo vsebine, ki se znatno razlikujejo.

(4) O dopolnilnem ukrepu odloči pristojni organ z odločbo, ki vsebuje raven poklicne kvalifikacije, zahtevano v Republiki Sloveniji, raven poklicne kvalifikacije vlagatelja iz 20. člena tega zakona, vsebine, ki se znatno razlikujejo, razloge, zaradi katerih teh vsebin ne morejo nadomestiti znanja, veščine in kompetence iz prejšnjega odstavka tega člena, in rok za opravo dopolnilnih ukrepov.

(5) Pristojni organ v odločbi določi tudi pogoje za opravljanje prilagoditvenega obdobja (čas trajanja in program ter morebitno dopolnitev z dodatnim izobraževanjem) in pogoje za preizkus poklicne usposobljenosti, vlagatelj pa izbere enega od dopolnilnih ukrepov. V odločbi se opredelijo tudi merila za oceno uspešnosti opravljanja dopolnilnega ukrepa.

24. člen

(izbira dopolnilnega ukrepa)

(1) Vlagatelj po prejemu odločbe iz prejšnjega člena tega zakona obvesti pristojni organ o dopolnilnem ukrepu, ki ga je izbral.

(2) Če vlagatelj izbere prilagoditveno obdobje, pristojnemu organu predloži dokazila o tem, kje bo opravljal prilagoditveno obdobje in pod čigavim vodstvom. Pristojni organ potrdi opravljanje prilagoditvenega obdobja najpozneje v osmih dneh po prejemu vlagateljevega obvestila.

(3) Med prilagoditvenim obdobjem vlagatelj opravlja poklic oziroma poklicno dejavnost pod vodstvom usposobljenega strokovnjaka, ki ga je s sklepom potrdil pristojni organ.

(4) Preizkus poklicne usposobljenosti se opravi najpozneje šest mesecev po vročitvi odločbe iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

25. člen

(odstopanja od izbire dopolnilnega ukrepa)

(1) Če pristojni organ oceni, da za opravljanje določenega reguliranega poklica vlagatelj ne more izbirati med dopolnilnima ukrepoma iz 23. člena tega zakona, mora o tem vnaprej obvestiti Evropsko komisijo in druge države pogodbenice ter svoje razloge utemeljiti.

(2) Ne glede na prejšnji člen tega zakona pristojni organ določi dopolnilni ukrep, ki ga mora opraviti vlagatelj:

1. pri reguliranih poklicih, za katerih opravljanje je potrebno natančno poznavanje veljavne zakonodaje v Republiki Sloveniji in veliki meri obsegajo pravno svetovanje oziroma pomoč glede te zakonodaje;
2. če vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. ravni 20. člena tega zakona, zahtevana poklicna kvalifikacija pa je Republiki Sloveniji uvrščena na 3. raven navedenega člena;
3. če vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 2. ravni 20. člena tega zakona, zahtevana poklicna kvalifikacija pa je v Republiki Sloveniji uvrščena na 4. ali 5. raven navedenega člena;
4. ko vlagatelj ne izpolnjuje pogojev za avtomatično priznanje:
 - za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, zdravnike specialiste, diplomirane medicinske sestre, doktorje dentalne medicine, doktorje dentalne medicine specialiste, veterinarje, diplomirane babice, magistre farmacije in arhitekto, kadar vlagatelj ne izpolnjuje zahtev za učinkovito in zakonito opravljanje poklica na podlagi pridobljenih pravic, določenih v Direktivi 2005/36/ES,
 - za arhitekto, kadar ima vlagatelj dokazila o formalni kvalifikaciji, ki niso navedena v točki 5.7 priloge V Direktive 2005/36/ES,
 - za zdravnike in doktorje dentalne medicine, ki imajo dokazilo o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljanem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točkah 5.1.1 in 5.3.2 priloge V Direktive 2005/36/ES,
 - za medicinske sestre specialistke, kadar le-te zaprosijo za priznavanje, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo diplomirane medicinske sestre ali medicinske sestre specialistke, ki so po opravljenem usposabljanju pridobile naziv s seznama v točki 5.2.2 priloge V Direktive 2005/36/ES,
 - za državljane tretjih držav, ki so pridobili poklicno kvalifikacijo v državi, ki ni država

pogodbenica, vendar so jim bila dokazila o formalnih kvalifikacijah že predhodno priznana v eni od držav pogodbenic in imajo najmanj tri leta poklicnih izkušenj v tem poklicu na ozemlju države, ki jim je dokazila o formalnih kvalifikacijah priznala;

5. opravljanja dejavnosti, naštetih v prilogi IV Direktive 2005/36/ES, kadar vlagatelj ne izpolnjuje zahtev, določenih v 28., 29. in 30. členu, in predvideva, da bo kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja opravljal dejavnosti, za katere je potrebno poznavanje ter uporaba veljavnih predpisov v Republiki Sloveniji, če se za dostop do teh dejavnosti enako zahteva tudi za državljane republike Slovenije.

(3) Ne glede na peti odstavek 23. člena tega zakona lahko pristojni organ od vlagatelja zahteva opravo obeh dopolnilnih ukrepov, kadar vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vložijo imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. ravni 20. člena tega zakona, zahtevana poklicna kvalifikacija pa je v Republiki Sloveniji uvrščena na 4. raven navedenega člena.

26. člen

(odločba o priznanju poklicnih kvalifikacij)

(1) Pristojni organ izda vlagatelju odločbo o priznanju njegovih poklicnih kvalifikacij za opravljanje posameznega reguliranega poklica v Republiki Sloveniji:

1. če na podlagi vloge ugotovi, da vlagateljeve poklicne kvalifikacije ustrezajo poklicnim kvalifikacijam, ki jih za opravljanje posameznega reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahtevajo predpisi Republike Slovenije, ali
2. ko mu vlagatelj predloži dokazilo o uspešno opravljenem prilagoditvenem obdobju ali preizkusu poklicne usposobljenosti.

(2) Pravico do opravljanja določenega reguliranega poklica v Republiki Sloveniji pridobi vlagatelj takrat, ko izpolni še druge pogoje, določene z zakonom.

(3) Če poklicna kvalifikacija toliko odstopa, da s preizkusom poklicne usposobljenosti ali s prilagoditvenim obdobjem ni mogoče pridobiti ustrezne kvalifikacije v Republiki Sloveniji, ali če vlagatelj v roku ne opravi dopolnilnih ukrepov, pristojni organ z odločbo vlogo vlagatelja zavrne.

2. Priznavanje poklicnih izkušenj

27. člen

(zahteve v zvezi s poklicnimi izkušnjami)

Če je v Republiki Sloveniji kot pogoj za dostop do dejavnosti s seznama v prilogi IV Direktive 2005/36/ES ali za njeno opravljanje določeno splošno, poslovno ali poklicno znanje in veščine, pristojni organ prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi pogodbenici za zadosten dokaz o navedenem znanju in veščinah pod pogojem, da je vlagatelj tako dejavnost opravljal v skladu z 28., 29. ali 30. členom tega zakona.

28. člen

(dejavnosti s seznama I priloge IV)

(1) Vlagatelj izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti s seznama I priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

1. šest zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
2. tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
3. štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga

priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;

4. tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba, če vlagatelj lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let, ali
5. pet zaporednih let kot vodilni delavec, od katerih je vsaj tri leta opravljal tehnične naloge in je bil odgovoren za vsaj en oddelek v podjetju, če lahko vlagatelj dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadosten dokaz.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora vlagatelj dokazati, da poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot deset let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

29. člen

(dejavnosti s seznama II priloge IV)

(1) Vlagatelj izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti s seznama II priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

1. pet zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
2. tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, kadar vlagatelj dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
3. štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
4. tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; pet zaporednih let kot zaposlena oseba, če vlagatelj lahko dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno, ali
5. šest zaporednih let kot zaposlena oseba, če vlagatelj lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora vlagatelj dokazati, da poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot deset let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

30. člen

(dejavnosti s seznama III priloge IV)

(1) Vlagatelj izpolnjuje pogoje za opravljanje poklicne dejavnosti s seznama II priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

1. tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
2. dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
3. dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če vlagatelj lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlitev vsaj tri leta, ali
4. tri zaporedna leta kot zaposlena oseba, če vlagatelj lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora vlagatelj dokazati, da

poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot deset let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

3. Priznavanje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti

31. člen (načelo avtomatičnega priznavanja)

Pristojni organ prizna poklicno kvalifikacijo vlagatelju, ki izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene z zakoni ali drugimi predpisi, in jih izkazuje z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih v Direktivi 2005/36/ES za poklice zdravnik, zdravnik specialist, diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica, doktor dentalne medicine, doktor dentalne medicine specialist, veterinar, magister farmacije in arhitekt.

4. Avtomatično priznavanje na podlagi skupnih načel usposabljanja

32. člen (skupna načela usposabljanja)

(1) Za pospeševanje mobilnosti in spodbujanje avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij Direktiva 2005/36/ES uvaja skupna načela usposabljanja, kamor spadajo skupni okvir za usposabljanje in skupni preizkusi usposobljenosti.

(2) Pogoje za izvajanje in dostop do skupnih načel usposabljanja določa Direktiva 2005/36/ES.

IV. POGlavJE **IZVAJANJE OBČASNIH ALI ZAČASNIH STORITEV V REPUBLIKI SLOVENIJI** **PRIOPRAVLJANJU REGULIRANIH POKLICEV**

33. člen (splošna načela)

(1) Ponudnik storitev, ki je za njihovo opravljanje ustanovljen v državi pogodbenici sedeža in storitve opravlja v tej državi, lahko iste storitve v Republiki Sloveniji opravlja občasno ali začasno, če niso v nasprotju s predpisi Republike Slovenije.

(2) Če poklic v državi pogodbenici sedeža ni reguliran, ponudnik storitev lahko opravlja te storitve v Republiki Sloveniji, če jih je v tej državi pogodbenici sedeža opravljal vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let. Pogoja iz prejšnjega stavka ponudniku ni treba izpolnjevati, če je v državi pogodbenici sedeža regulirano izobraževanje in usposabljanje za ta poklic, ki ga ponudnik izpolnjuje.

(3) Pristojni organ v postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje storitev oceni naravo opravljanja storitev za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost storitev.

(4) Za ponudnika storitev veljajo glede njegovih poklicnih kvalifikacij, načina opravljanja dejavnosti oziroma poklica, etične, strokovne in kazenske ter materialne odgovornosti, zavarovalnega kritja ali drugih načinov osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno dejavnostjo oziroma opravljanjem poklica enaki predpisi, kot veljajo za strokovnjake, ki trajno opravljajo enak poklic oziroma poklicno dejavnost.

(5) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za vloge za delni dostop za opravljanje začasnih in občasnih storitev pri poklicih oziroma poklicnih dejavnostih, ki lahko povzročijo resno škodo za

javno zdravje ali varnost in so kot taki opredeljeni v posebnem zakonu ter se ne priznavajo po postopku iz 27., 31. ali 32. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: tvegane storitve).

34. člen

(članstvo v strokovnih združenjih ali zbornicah)

Pristojni organ od ponudnika storitev s sedežem v drugi državi pogodbenici ne sme zahtevati včlanitve v strokovno združenje ali zbornico v Republiki Sloveniji, čeprav je tak pogoj predpisan za državljane Republike Slovenije, lahko pa zahteva začasno registracijo, če ponudniku storitev to ne povzroča dodatnih stroškov. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika.

35. člen

(prijava ponudnika storitev)

(1) Če tako določa zakon, ponudnik storitev vloži prijavo pri pristojnem organu pred prvim opravljanjem storitev v Republiki Sloveniji in če se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitve.

(2) Ponudnik storitev lahko prijavo iz prejšnjega odstavka tega člena odda na obrazcu, ki ga na spletni strani objavi ministrstvo, in priloži zahtevano dokumentacijo.

(3) Prijava iz prvega odstavka tega člena zajema osebne podatke ponudnika storitev, in sicer ime in priimek, naslov prebivališča, spol, datum, kraj in državo rojstva, državljanstvo in številko potnega lista, naziv reguliranega poklica, ki jo izvaja ponudnik storitev, podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo ter navedbo reguliranega poklica oziroma dejavnosti, ki jo namerava ponudnik storitev izvajati.

(4) Pristojni organ lahko zahteva, da se prijavi priložijo še naslednji dokumenti:

1. potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
2. potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev v skladu s predpisi države pogodbenice sedeža in da mu izvajanje teh storitev ni prepovedano, niti začasno;
3. dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
4. v primeru iz drugega odstavka 33. člena tega zakona dokazila, da je ponudnik storitev opravljal tako storitev vsaj eno leto v obdobju predhodnih desetih let;
5. za poklice na področju varovanja in v zdravstvenem sektorju ter za poklice, povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok, dokazilo o nekaznovanosti ter potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanja poklica, če je tako dokazilo zahtevano tudi za državljane Republike Slovenije;
6. izjava ponudnika storitve o znanju jezika za poklice, ki vplivajo na varnost pacientov, če je znanje jezika potrebno za izvajanje poklica v Republiki Sloveniji;
7. potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ ali organ države pogodbenice sedeža, za poklice, ki se v skladu s tem zakonom priznavajo na podlagi poklicnih izkušenj in za katere se pred prvim opravljanjem storitev zahteva preverjanje iz 37. člena tega zakona.

(5) Pristojni organ lahko od ponudnika storitev zahteva dodatne informacije v zvezi s poklicnimi kvalifikacijami iz prejšnjega odstavka tega člena, če taka dokazila zahteva tudi za državljane Republike Slovenije ali če to zahtevajo prevladujoči razlogi splošnega interesa v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnikov storitev in informacij ne more pridobiti drugače ter je poklic oziroma poklicna dejavnost na posameznih območjih države pogodbenice različno regulirana.

(6) Pristojni organ prijavi ponudnika storitev, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Prijava je veljavna eno leto, po izteku tega roka pa jo mora ponudnik, ki želi še naprej opravljati občasne ali začasne storitve v Republiki Sloveniji, podaljšati v skladu z določbami tega člena.

(7) Kot prijava po tem členu šteje tudi vloga za izdajo izkaznice, vložena za opravljanje

občasnih in začasnih storitev.

36. člen
(uporaba poklicnega naziva)

(1) Storitve se opravljajo pod nazivom poklica države pogodbenice sedeža ponudnika storitev. Kadar v tej državi naziv poklica ne obstaja, ponudnik storitev v jeziku države pogodbenice sedeža navede svoje formalne kvalifikacije. Če gre za poklice, ki se priznavajo na podlagi 31. člena tega zakona, se storitve izjemoma opravljajo pod nazivom poklica Republike Slovenije.

(2) Naziv poklica iz prejšnjega odstavka se navaja v jeziku države pogodbenice sedeža tako, da ne pride do zamenjave z nazivom poklica oziroma poklicne dejavnosti Republike Slovenije.

37. člen
(preverjanje ponudnika pred prvim opravljanjem storitev)

(1) Pristojni organ lahko pred prvim opravljanjem tveganih storitev preveri poklicno kvalifikacijo ponudnika storitev po postopku iz 19. člena tega zakona. Če pristojni organ ugotovi, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje, izda dovoljenje za obdobje enega leta.

(2) Namen predhodnega preverjanja poklicnih kvalifikacij je preprečitev resne škode za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi neustrezne poklicne kvalifikacije ponudnika, pri čemer preverjanje ne sme presegati okvirov, ki so potrebni za doseg navedenega namena.

38. člen
(roki za prijavo)

(1) Pristojni organ v enem mesecu po prejemu prijave in vseh priloženih dokumentov obvesti ponudnika storitev, da se njegova poklicna kvalifikacija ne bo preverjala, ali ga pozove, da opravi preizkus usposobljenosti ali mu dovoli opravljanje storitev.

(2) Če pristojni organ zaradi utemeljenih razlogov ne more odločiti v roku iz prejšnjega odstavka, mora o tem v istem roku obvestiti ponudnika. Pristojni organ v enem mesecu po navedenem obvestilu odpravi razloge za zamudo in odloči v skladu s prejšnjim odstavkom v nadaljnjih dveh mesecih.

(3) Če je razlika med poklicno kvalifikacijo ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v Republiki Sloveniji, tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost, pristojni organ ponudniku omogoči, da v določenem roku s preizkusom poklicne usposobljenosti izkaže, da je pridobil manjkajoča znanja, spretnosti in kompetence.

(4) Pristojni organ izda ponudniku storitev dovoljenje za začasno oziroma občasno opravljanje storitev v enem mesecu od prejema dokazila o uspešno opravljenem preizkusu poklicne usposobljenosti oziroma pridobljenih manjkajočih znanjih, spretnostih in kompetencah.

(5) Če pristojni organ ne odloči v rokih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, se z iztekom roka šteje, da je dovoljenje za začasno oziroma občasno opravljanje storitev izdano in ponudnik lahko začne opravljati storitve.

(6) Pri priznanju poklicnih kvalifikacij po določbah prejšnjega in tega člena ponudnik opravlja storitve pod nazivom reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki se uporablja v Republiki Sloveniji.

39. člen
(upravno sodelovanje)

Pristojni organ lahko ob upravičenem dvomu zaprosi pristojne organe države pogodbenice sedeža, da mu sporočijo kakršne koli informacije, povezane z zakonitostjo ustanovitve ponudnika storitev in ustreznostjo izvajanja njegovih storitev, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. Pristojni organ lahko pristojne organe države pogodbenice sedeža zaprosi za informacije o programih izobraževanja, ki jih je opravil ponudnik storitev, in sicer v takem obsegu, da lahko oceni pomembne razlike, ki bi lahko škodile javnemu zdravju ali varnosti.

40. člen

(podatki, sporočeni prejemnikom storitev)

(1) Ponudnik storitev, ki v Republiki Sloveniji opravlja storitve na podlagi naziva poklica države pogodbenice sedeža ali formalnih kvalifikacij ponudnika storitev, mora na zahtevo pristojnega organa oziroma prejemnika storitev prejemnika storitev obvestiti o:

1. registru, v katerem je vpisan, številki registracije ali drugem načinu ugotavljanja identitete v registru, če je ponudnik storitev vpisan v poslovni ali drug javni register;
2. imenu in naslovu pristojnega organa, ki je v državi pogodbenici sedeža odobril dejavnost;
3. poklicnem združenju ali drugem organu, pri katerem je registriran ponudnik storitve;
4. nazivu poklica ali poklicne dejavnosti oziroma poklicnih kvalifikacijah ponudnika storitev in državi pogodbenici, ki jih je podelila;
5. identifikacijski številki za davek na dodano vrednost v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, če izvajalec storitev opravlja dejavnost, ki je predmet tega davka;
6. zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

(2) Prejemniki storitev imajo zoper ponudnika storitev možnost pritožbe v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, oziroma možnost sodnega varstva po splošnih načelih obligacijskega prava.

V. POGLAVJE

EVROPSKA POKLICNA IZKAZNICA

41. člen

(definicija in namen)

Evropska poklicna izkaznica (v nadaljnjem besedilu: izkaznica) je elektronsko potrdilo, ki dokazuje, da strokovnjak izpolnjuje vse pogoje, potrebne za začasno ali občasno opravljanje storitev v državah pogodbenicah ali za priznanje poklicnih kvalifikacij za trajno opravljanje reguliranega poklica v državah pogodbenicah.

42. člen

(vloga za izdajo izkaznice)

(1) Vlogo za izdajo izkaznice lahko vloži posameznik, ki je poklicne kvalifikacije pridobil v Republiki Sloveniji ali je kvalificiran in izpolnjuje vse pogoje za opravljanje poklica v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj za izdajo izkaznice), in sicer za poklice, za katere je tako določeno z izvedbenimi akti Evropske komisije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko imetnik poklicne kvalifikacije namesto vloge za izkaznico vloži vlogo za priznanje poklicne kvalifikacije po postopku iz tretjega ali četrtega poglavja tega zakona.

(3) Vloga za izdajo izkaznice se odda prek elektronskega obrazca. Pristojni organ je dolžan

obravnavati vloge za izdajo izkaznice, ki jih predložijo osebe iz prvega odstavka tega člena, in vloge, ki jih prek sistema IMI pošljejo druge države pogodbenice.

(4) Pridobitev izkaznice ne nadomesti predhodne registracije oziroma dovoljenja, kadar je taka registracija ali dovoljenje predvideno s posebnim zakonom ali drugim predpisom.

(5) Če posamezen poklic, za katerega je predvidena izdaja izkaznice, ni reguliran, naloge pristojnega organa v zvezi z izdajo izkaznice opravlja kontaktni center iz 54. člena tega zakona.

43. člen

(delo organa po prejemu vloge)

(1) Pristojni organ v petih delovnih dneh po prejemu vloge za izdajo izkaznice potrdi njen prejem ali pozove vlagatelja za izdajo izkaznice k dopolnitvi vloge, če je ta pomanjkljiva.

(2) Pristojni organ preveri, ali je vlagatelj za izdajo izkaznice v Republiki Sloveniji zakonito ustanovljen in ali so vsi dokumenti, izdani v Republiki Sloveniji, veljavni in verodostojni. Če obstaja upravičen dvom, se pristojni organ posvetuje z organom, ki je izdal dokumente, oziroma lahko od vlagatelja za izdajo izkaznice zahteva overjene kopije dokumentov.

(3) Pristojni organ pri ponovni vlogi za izkaznico ne sme zahtevati dokumentov, ki jih sistem IMI že vsebuje in so še veljavni.

44. člen

(odločanje o izdaji izkaznice za začasno oziroma občasno opravljanje storitev v državi pogodbenici gostiteljici)

(1) Izkaznico za opravljanje občasnih ali začasnih storitev v državi pogodbenici gostiteljici izda pristojni organ Republike Slovenije v skladu z določbami tega poglavja.

(2) Pristojni organ izda izkaznico za začasno ali občasno opravljanje storitev najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge. Izkaznico pošlje vlagatelju za izdajo izkaznice in o tem obvesti pristojni organ države pogodbenice gostiteljice.

(3) Če pristojni organ o vlogi ne odloči v roku iz prejšnjega odstavka tega člena, ima vlagatelj za izdajo izkaznice pravico do pritožbe oziroma upravnega spora v skladu s 14. členom tega zakona.

(4) Izkaznica velja 18 mesecev od dneva izdaje. Če želi imetnik izkaznice storitve opravljati tudi po preteku tega obdobja, o tem obvesti pristojni organ, ki po preveriti izpolnjevanja pogojev podaljša njeno veljavnost za nadaljnjih 18 mesecev. Imetnik izkaznice je dolžan sporočiti vsako spremembo okoliščin, ki vplivajo na njegovo pravico do opravljanja storitev. Pristojni organ spremenjeno izkaznico pošlje pristojnim organom držav pogodbenic gostiteljic.

(5) Vlogo za spremembo vloži tudi imetnik izkaznice za opravljanje storitev v drugih državah pogodbenicah, za katere mu izkaznica še ni izdana. Pristojni organ posodobljeno izkaznico pošlje zadevnim državam pogodbenicam gostiteljicam.

45. člen

(pripravljalna dejanja v zvezi z izdajo izkaznice za ustanovitev ali opravljanje tveganih storitev v državi pogodbenici gostiteljici)

(1) Če vlagatelj za izdajo izkaznice vloži vlogo za trajno opravljanje poklica oziroma ali opravljanje tveganih storitev v državi pogodbenici gostiteljici, pristojni organ Republike Slovenije izvede pripravljala dejanja in vlogo pošlje pristojnemu organu države pogodbenice gostiteljice.

(2) Pristojni organ v enem mesecu od vložitve popolne vloge za izdajo izkaznice iz prejšnjega odstavka preveri verodostojnost in veljavnost dokumentov v sistemu IMI. Rok začne teči od dneva

popolne vloge oziroma po preteku petih delovnih dni, če dopolnitev ni bila zahtevana.

(3) Pristojni organ vlogo takoj po preteku roka iz prejšnjega odstavka pošlje pristojnemu organu države pogodbenice gostiteljice in istočasno o tem obvesti vlagatelja za izdajo izkaznice.

(4) Če pristojni organ ne izvede pripravljalnih dejanj v rokih iz prejšnjih odstavkov, ima vlagatelj za izdajo izkaznice pravico do pritožbe oziroma upravnega spora v skladu s 14. členom tega zakona.

46. člen

(obravnavava vloge za izdajo izkaznice za ustanovitev ali opravljanje tveganih storitev iz drugih držav pogodbenic)

(1) Vloge za izdajo izkaznice za ustanovitev ali opravljanje tveganih storitev, prejetih prek sistema IMI iz drugih držav pogodbenic, se obravnavajo kot vloge za priznanje poklicnih kvalifikacij v skladu s tem zakonom.

(2) Pristojni organ odloči o izdaji izkaznice v enem mesecu od prejema vloge od države pogodbenice izvora za priznanje poklica oziroma poklicne dejavnosti iz 27., 31. in 32. člena tega zakona.

(3) Če je vložena vloga za ustanovitev ali začasno ali občasno opravljanje tveganih storitev, ali če pristojni organ ugotovi, da bodo potrebni dopolnilni ukrepi za priznanje poklicne kvalifikacije, v dveh mesecih odloči o izdaji izkaznice oziroma v istem roku odloči o uvedbi dopolnilnih ukrepov.

(4) Pristojni organ lahko od države pogodbenice izvora zahteva, da mu najpozneje v desetih delovnih dneh pošlje dodatne informacije ali predloži overjeno kopijo dokazil, pri čemer mora upoštevati roke za odločitev iz drugega in prejšnjega odstavka.

(5) Če pristojni organ ne prejme zahtevanih podatkov ali dokazil, ki jih zahteva v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, od države pogodbenice izvora ali vlagatelja za izdajo izkaznice, zavrne izdajo izkaznice.

(6) Če pristojni organ ne odloči o izdaji izkaznice ali uvedbi dopolnilnih ukrepov v rokih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, je izkaznica izdana in se prek sistema IMI avtomatično pošlje vlagatelju za izdajo izkaznice.

(7) Rok za odločitev iz drugega in četrtega odstavka se lahko podaljša za največ 14 dni, če je to nujno potrebno. O podaljšanju roka pristojni organ izda sklep, v katerem navede razloge za odločitev.

(8) Vlagatelj za izdajo izkaznice ima zoper odločbo o zavrnitvi izdaje izkaznice možnost pritožbe ali upravnega spora v skladu s 14. členom tega zakona.

47. člen

(evidenca imetnikov izkaznice)

(1) Za preverjanje pravice imetnika izkaznice do opravljanja poklica, za katerega je bila izkaznica izdana, ima pristojni organ pravico dostopa do podatkov o imetnikih izkaznice v sistemu IMI skladno z Uredbo št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in določbami tega zakona.

(2) Podatki o imetnikih izkaznice iz prejšnjega odstavka tega člena zajemajo ime, priimek, datum in kraj rojstva, poklic, formalne kvalifikacije in veljavni sistem, vključene pristojne organe, številko izkaznice, varnostne zahteve in navedbo veljavnega dokazila identitete. Podatki o pridobljenih poklicnih izkušnjah ali opravljenih dopolnilnih ukrepih imetnika izkaznice se vključijo v sistem IMI.

(3) Osebni podatki v datoteki IMI se smejo obdelovati, dokler je to potrebno za postopek priznavanja in za dokazilo priznanja ali prenosa prijave začasnega ali občasnega opravljanja

storitev skladno s 14. členom Uredbe št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg. Imetnik izkaznice lahko kadarkoli zahteva popravek netočnih ali nepopolnih podatkov, izbris ali blokado njegovih podatkov v sistemu IMI. Imetnika o tej pravici obvesti pristojni organ ob izdaji izkaznice in nato vsaki dve leti.

(4) Če imetnik izkaznice zaprosi za izbris podatkov v sistemu IMI, povezanih z izkaznico, izdano za ustanovitev ali začasno oziroma občasno izvajanje tveganih storitev iz 46. člena tega zakona, pristojni organ imetniku poklicne kvalifikacije izda dokazilo o priznanju njegove poklicne kvalifikacije in prekliče izkaznico.

(5) Delodajalci, potrošniki, pacienti, javni organi in drugi zainteresirani subjekti imajo pravico kadarkoli pri pristojnem organu preveriti verodostojnost in veljavnost izkaznice, ki jo predloži imetnik izkaznice.

48. člen

(podatki o prepovedi opravljanja poklica)

(1) Organ, ki je imetniku izkaznice izrekel varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica ali disciplinski oziroma drug ukrep, ki mu prepoveduje ali omejuje opravljanje poklica, o tem nemudoma obvesti pristojni organ za posamezen poklic.

(2) Pristojni organ v sistem IMI vnese podatek o izrečenem ukrepu iz prejšnjega odstavka in o tem obvesti tudi imetnika izkaznice.

(3) Podatek iz prejšnjega odstavka se izbriše iz sistema IMI, ko preteče obdobje, za katero je bila imetniku izkaznice izrečena prepoved.

(4) Podatek iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

1. ime in priimek, naslov bivanja, datum in kraj rojstva strokovnjaka;
2. zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost;
3. podatek o sodišču ali drugem organu, ki je sprejel odločitev o omejitvi ali prepovedi;
4. obseg omejitve ali prepovedi ter
5. obdobje, za katero velja omejitev ali prepoved.

49. člen

(varstvo osebnih podatkov)

Dostop do podatkov v sistemu IMI ima pristojni organ, ki odloča o izdaji izkaznice. Za obdelavo podatkov, vsebovanih v evidencah, se uporabljajo določbe zakona, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, in določbe Uredbe št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg. Pristojni organ mora imetnika izkaznice na njegovo zahtevo obvestiti o podatkih v sistemu IMI, ki se nanašajo nanj.

VI. POGlavJE

UPRavno SODELOVANJE IN OBVEŠČANJE

50. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

(1) Pristojni organi morajo zagotoviti zaupnost izmenjanih podatkov in pri svojem delu upoštevati predpise o varovanju osebnih podatkov.

(2) Pristojni organi izmenjujejo podatke s pristojnimi organi v državah pogodbenicah o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah oziroma drugih utemeljenih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje poklica po tem zakonu. Pristojni organ obvesti pristojne organe države pogodbenice gostiteljice o dokončnih oziroma pravnomočnih odločitvah zoper imetnika izkaznice.

(3) Izmenjava podatkov obsega naslednje podatke: ime, priimek, datum in kraj rojstva, država

ustanovitve, registrska številka, telefonska številka, e-naslov, naslov (država, regija, mesto, poštna številka, ulica in hišna številka), dodatni naslov, podatki glede poklica in poklicnega naziva, državljanstvo, podatki, potrebni za določitev kvalifikacije, podatki o opravljanju poklica oziroma dejavnosti, podatki o usposabljanju vlagatelja, podatki o članstvu v združenjih in vpisih v registre, podatki o delovnih izkušnjah, podatki o sprejetih disciplinskih ali kazenskih sankcijah, podatki o vlogi v podjetju oziroma družbi, podatki o zavarovanju oziroma finančnem jamstvu, podatki v zvezi z informacijami, ki jih ponudniki storitev zagotavljajo prejemnikom, podatki o poslovnih komunikacijah, podatki o zastopnikih, podatki o odločitvah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem, podatki o priloženih dokazilnih listinah.

(4) Pristojni organ uporabi tiste podatke iz prejšnjega odstavka, ki so potrebni za obravnavo posameznega primera.

(5) Za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom pristojni organi uporabijo sistem IMI.

51. člen (nacionalni koordinator)

(1) Ministrstvo imenuje nacionalnega koordinatorja, ki usklajuje dejavnosti pristojnih organov. Naloge koordinatorja so:

1. spodbujanje enotne uporabe in izvajanja tega zakona in Direktive 2005/36/ES za vse regulirane poklice oziroma poklicne dejavnosti, na katere se nanaša;
2. zbiranje in pridobivanje podatkov, ki se nanašajo na izvajanje tega zakona, zlasti podatkov o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah pogodbenicah;
3. preučitev predlogov za skupne okvire za usposabljanje in skupne preizkuse usposobljenosti;
4. izmenjava informacij in dobrih praks zaradi optimizacije nenehnega poklicnega razvoja in izvajanja dopolnilnih ukrepov iz tega zakona;
5. izmenjava informacij in dobrih praks o izvajanju dopolnilnih ukrepov.

(2) Koordinator pri izvajanju naloge iz druge točke prejšnjega odstavka sodeluje s kontaktnimi centri iz 54. člena tega zakona.

52. člen (mehanizem opozarjanja)

(1) Pristojni organi obvestijo pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic o strokovnjaku, ki so mu sodišča ali drugi ustrezni organi omejili ali prepovedali opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju Republike Slovenije, tudi če gre za začasno prepoved:

1. za poklice zdravnik specialist družinske medicine, zdravnik specialist, diplomirana medicinska sestra, doktor dentalne medicine, doktor dentalne medicine specialist, veterinar, diplomirana babica, magister farmacije, ki izpolnjujejo pogoje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti, na kakršni koli podlagi iz Direktive 2005/36/ES;
2. za druge strokovnjake, ki opravljajo dejavnosti, ki vplivajo na varnost pacientov, če opravljajo poklic, ki je reguliran v Republiki Sloveniji;
3. za strokovnjake, ki opravljajo dejavnosti, povezane z izobraževanjem mladoletnikov, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, če opravljajo poklic, ki je reguliran v Republiki Sloveniji.

(2) Pristojni organi pošljejo podatke iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona v obliki opozorila prek sistema IMI najpozneje v treh dneh od dneva dokončne oziroma pravno močne odločitve, ki zadevnemu strokovnjaku omejuje ali prepoveduje opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali v njenem delu.

(3) Sodišče, ki je izreklo sodbo o omejitvi ali prepovedi opravljanja poklicnih dejavnosti v celoti ali njenem delu, nemudoma po njeni izvršljivosti o tem obvesti ministrstvo.

(4) Ministrstvo najpozneje v treh dneh od prejema sodbe pristojne organe vseh drugih držav

pogodbenic z opozorilom prek sistema IMI obvesti o strokovnjaku, ki je zaprosil za priznanje kvalifikacij v skladu s tem zakonom in za katerega je bilo s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da so dokazila o poklicnih kvalifikacijah ponarejena.

(5) Pristojni organ nemudoma obvesti pristojne organe vseh držav pogodbenic o prenehanju prepovedi ali omejitve iz prvega odstavka, vključno z datumom prenehanja in spremembami tega datuma.

(6) Pristojni organ o izdanem obvestilu iz prvega odstavka tega člena obvesti strokovnjaka. Če je bila strokovnjaku zaradi napačnega opozorila povzročena škoda, ima pravico do odškodnine po splošnih pravilih obligacijskega prava.

(7) Podatki v zvezi z opozorili se lahko v sistemu IMI obdelujejo samo, dokler so veljavni. Opozorila se izbrišejo najpozneje v treh dneh od dneva prejema obvestila o preklicu ali po izteku prepovedi ali omejitve iz prvega odstavka tega člena.

53. člen

(objava in dostop do informacij)

(1) Na enotni kontaktni točki so dostopne naslednje informacije, ki se redno posodablja:

1. seznam vseh reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji, vključno s podatki pristojnih organov za vsak reguliran poklic in kontaktnim centrom iz 54. člena tega zakona;
2. seznam poklicev, za katere je na voljo izkaznica, vključno z vsemi stroški, ki jih morajo poravnati strokovnjaki in organi, pristojni za izdajo izkaznice;
3. seznam vseh poklicev, za katere Republika Slovenija v zakonih in drugih predpisih uporablja preverjanje ponudnika pred prvim opravljanjem storitev iz 37. člena tega zakona;
4. seznam reguliranih izobraževanj in usposabljanj ter usposabljanj s posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 21. člena tega zakona;
5. vse zahteve in postopki pri začasnem ali trajnem opravljanju reguliranega poklica v Republiki Sloveniji, vključno z zahtevami glede znanja jezika in vsemi stroški, ki jih morajo poravnati strokovnjaki, in dokumenti, ki jih morajo predložiti pristojnim organom;
6. opis postopka pritožbe na sprejete odločitve pristojnih organov na podlagi tega in drugih zakonov.

(2) Pristojni organ brez odlašanja, najpozneje pa v 14 dneh, odgovori na vprašanja, poslana prek enotne kontaktne točke.

(3) Overjena kopija dokumenta se zahteva v skladu s pogoji iz prvega in drugega odstavka 15. člena Uredbe 2015/983.

54. člen

(kontaktni center za priznavanje poklicnih kvalifikacij)

(1) Kontaktni center za priznavanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: kontaktni center) državljanom, pa tudi podobnim centrom drugih držav pogodbenic, zagotavlja informacije glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tega zakona, vključno z informacijami o zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje navedenih poklicev, socialni zakonodaji in po potrebi o etičnih pravilih.

(2) Naloge kontaktnega centra iz prejšnjega odstavka opravlja ministrstvo, pristojno za delo.

(3) Kontaktni center državljanom po potrebi v sodelovanju s podobnim centrom v državi pogodbenici izvora, pristojnimi organi in enotno kontaktno točko pomaga pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo na podlagi tega zakona.

(4) Pristojni organi morajo v celoti sodelovati s kontaktnim centrom v državi pogodbenici gostiteljici in po potrebi v državi članici izvora ter jim na zahtevo zagotoviti vse pomembne informacije o posameznih primerih, pri čemer morajo upoštevati predpise, ki urejajo varstvo

osebnih podatkov.

VII. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

55. člen

(veljavnost priznanih poklicnih kvalifikacij)

Poklicne kvalifikacije, priznane po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), veljajo tudi po uveljavitvi tega zakona.

56. člen

(nacionalni koordinator)

Nacionalni koordinator za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji, imenovan na podlagi 7. člena Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), nadaljuje delo kot nacionalni koordinator iz prvega določila 51. člena tega zakona.

57. člen

(postopki v teku)

Postopki za priznavanje poklicnih kvalifikacij, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14).

58. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/08 in 109/11).

59. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

1. ČLEN

S tem členom je določen temeljni namen oziroma vsebina predloga zakona, kar je ureditev postopka priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji. Podlaga za omenjeni zakon je evropska sekundarna zakonodaja, in sicer je osnovna in ključna Direktiva 2005/36/ES, ki vzpostavlja sistem vzajemnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, spremenjena z Direktivo 2013/55/EU, in ki jo moramo prenesti v nacionalno zakonodajo do 18. januarja 2016. Navedene so tudi druge direktive, na podlagi katerih lahko državljani tretjih držav pridobijo pravico do zadevnega postopka in s katerimi je zakon usklajen.

2. ČLEN

S tem členom je opredeljeno področje uporabe in natančno določeno, za koga velja zakon. Zakon je primarno namenjen državljanom EU, državljanom Evropskega gospodarskega prostora in švicarskim državljanom. Člen pa določa, pod katerimi pogoji velja zakon tudi za državljane tretjih držav, in sicer ko so pridobili poklicne kvalifikacije v eni od držav pogodbenic ali v državi, ki ni država pogodbenica, vendar so jim bila dokazila o formalnih kvalifikacijah že predhodno priznana v eni od držav pogodbenic in imajo najmanj tri leta poklicnih izkušenj v tem poklicu na ozemlju te države. Člen navaja, da so iz tega zakona izključeni notarji in tisti regulirani poklici, ki imajo z zakonodajo EU določene drugačne postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij.

3. ČLEN

V členu so opredeljeni in opisani ključni pojmi, ki se uporabljajo v zakonu.

4. ČLEN

V členu so določeni pristojni organi za izvajanje nalog v skladu s tem zakonom. V prvem odstavku je navedeno, da vodi postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij pristojno ministrstvo, ki regulira poklic, kar pomeni, da mora v ustreznih predpisih s svojega delovnega področja določiti vsebinske pogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij in za opravljanje poklica ter vsebinske pogoje za svobodno opravljanje storitev oziroma za občasno opravljanje posameznega poklica ali dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljevanju: RS). Dana je tudi možnost, da pristojna ministrstva pooblastijo drugi pristojen organ za izvajanje nalog v skladu s tem zakonom. To lahko naredijo s posebnim zakonom ali javnim pooblastilom.

V tretjem odstavku so navedene naloge in dolžnosti pristojnih organov, in sicer da sprejemajo vloge za priznavanje poklicnih kvalifikacij, vodijo postopke in izdajajo odločbe; vodijo evidenco izdanih odločb, evidenco tožb zoper izdane odločbe, evidenco prijav ponudnikov storitev in evidenco izdanih potrdil ponudnikom storitev o zakonitem opravljanju dejavnosti v RS; obveščajo zainteresirane osebe o pogojih za opravljanje reguliranih poklicev; opravljajo druge naloge, določene tem in drugimi področnimi zakoni; enkrat letno vnesejo zahtevane (statistične) podatke v elektronsko podatkovno zbirko reguliranih poklicev; ministrstvu, pristojnemu za delo, na poziv, najmanj pa enkrat letno poročajo o izvajanju tega zakona. Pristojni organi opravljajo tudi druge naloge, določene s tem zakonom.

5. ČLEN

V členu je opredeljeno, kdo ima pravico do opravljanja reguliranega poklica v RS. Pravico imajo vsi, ki si jo pridobijo v skladu s postopki, opredeljenimi v tem zakonu, in izpolnjujejo pogoje,

določene v tem in drugih zakonih oziroma predpisih. Opredeljeno je tudi, kako se lahko opravlja reguliran poklic v RS, in sicer trajno ali občasno oziroma začasno opravljanje storitve.

6. ČLEN

Člen določa uporabo poklicnega naziva pri trajnem opravljanju reguliranega poklica v RS. Strokovnjak, ki v RS opravlja reguliran poklic, mora uporabljati slovenski poklicni naziv in ustrezne okrajšave, ki mu ga dodeli pristojni organ.

Drugi odstavek navaja, da če poklicni naziv v državi pogodbenici regulira združenje ali organizacija, državljani držav pogodbenic uporabljajo poklicni naziv, ki ga izda ta organizacija ali združenje, ali njegove skrajšane oblike, če predložijo dokaz, da so člani tega združenja ali organizacije. Pogoji, da pristojni organ v RS omeji uporabo določenega poklicnega naziva na imetnike poklicnih kvalifikacij, je, da se o združenju ali organizaciji, ki podeljuje določen poklicni naziv, uradno obvestijo Evropsko komisijo in druge države članice.

7. ČLEN

V členu je določeno, da morajo imeti strokovnjaki, ki bodo opravljali reguliran poklic v RS, ustrezno jezikovno znanje, ki je potrebno za opravljanje poklica. Gre za načelno in splošno določbo, ki pa v nadaljevanju daje možnost pristojnim organom, da znanje v nekaterih primerih preverijo.

Drugi odstavek daje pristojnim organom možnost, da lahko za poklice, ki bi lahko vplivali na zdravje bolnikov, in pri drugih poklicih, kadar obstaja upravičen dvom glede znanja jezika, preverijo znanje slovenskega jezika strokovnjaka v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava opravljati. Preverjanje mora biti sorazmerno dejavnostim, ki jih bo strokovnjak opravljal, in se lahko izvede šele po izdaji evropske poklicne izkaznice oziroma po priznanju poklicne kvalifikacije. Jezikovno znanje ni del poklicne kvalifikacije.

Nazadnje je določeno, da se preverjanje jezikovnega znanja lahko izvede, če je ta možnost predpisana s področno zakonodajo.

8. ČLEN

Člen ureja pravico do uporabe naziva strokovne izobrazbe, pridobljenega v državi pogodbenici izvora. Strokovnjak ima pravico do uporabe naziva izobrazbe, pridobljenega v državi pogodbenici izvora, in okrajšav v jeziku te države, vendar lahko pristojni organ zahteva, da se nazivu doda ime in naslov ustanove ali komisije, ki je naziv podelila. Drugače določa uporabo tujih nazivov izobrazbe predpis, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja.

Da bi preprečili možnost zamenjave naziva izobrazbe države članice izvora z nazivom v RS, če zahtevamo dodatno usposabljanje, ki ga oseba ni opravila, lahko pristojni organ odredi, da mora oseba svoj naziv izobrazbe iz države pogodbenice izvora uporabljati v ustrezni obliki, ki jo določi pristojni organ v RS.

9. ČLEN

Določilo je bilo vključeno zaradi lažje mobilnosti še ne popolno kvalificiranih strokovnjakov in z namenom, da lahko le-ti dokončajo poklicno usposabljanje v drugi državi pogodbenici oziroma v tretji državi, če je to potrebno za opravljanje reguliranega poklica. Pristojni organ mora priznati poklicno usposabljanje, opravljeno v drugi državi članici oziroma v tretji državi, ki pa mora biti v skladu z objavljenimi smernicami o organizaciji in priznavanju, zlasti o vlogi mentorja poklicnega usposabljanja. Vse navedeno mora objaviti pristojni organ, ki pa lahko tudi časovno omeji

poklicno usposabljanje v drugi državi. V tretjem odstavku pa je posebej poudarjeno, da priznavanje poklicnega usposabljanja ne nadomesti zahtev za opravljanje preizkusa znanja, ki ga za pridobitev določenega poklica določa področna zakonodaja.

10. ČLEN

Različne države regulirajo različne poklice, ki se mnogokrat ne prekrivajo, zato je v postopku priznavanja oteženo primerjanje ustreznosti kvalifikacij za določen poklic. Prav tako imajo lahko pod istim nazivom poklica v različnih državah drugačne zahteve, pogoje in predvsem lahko zajemajo drugačne poklicne dejavnosti, ki se izvajajo pri opravljanju poklica. Zaradi lažje premostitve težav v takih primerih direktiva predvideva določilo, ki omogoča delni dostop do poklica. Pristojni organ na podlagi vloge odobri delni dostop do opravljanja dela poklica oz. poklicne dejavnosti pod določenimi pogoji, in sicer (vsebinsa drugega odstavka): strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi članici izvora opravlja tako poklicno dejavnost, za katero je v Republiki Sloveniji mogoče odobriti delni dostop; strokovnjak bi moral za dostop do popolnega reguliranega poklica v RS ob uvedbi dopolnilnih ukrepov opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v RS, in poklicna dejavnost je lahko objektivno ločena od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v RS, pri čemer pristojni organ predvsem upošteva, ali se dejavnost lahko izvaja samostojno.

V tretjem odstavku je navedeno, da morajo strokovnjaki, ki jim je odobren delni dostop, prejemnike storitev obvestiti o obsegu svojih poklicnih dejavnosti.

V četrtem odstavku je določeno, v katerih primerih se lahko zavrne delni dostop, in sicer če je le-ta upravičen z nujnimi razlogi v splošnem interesu, ki so primerni za uresničitev zastavljenega cilja, in ne presega tistega, kar je potrebno za dosego tega cilja.

Peti odstavek določa uporabo poklicnega naziva, ki se uporablja po odobritvi delnega dostopa, in sicer gre za naziv države članice izvora, vendar pa lahko pristojni organ določi ustrezen prevod v slovenskem jeziku.

Zadnji odstavek določa, da delni dostop ne velja poklice, ki se priznavajo avtomatično po tem zakonu (skladno s 27., 31. in 32. členom zakona).

11. ČLEN

Člen določa učinek priznanja poklicne kvalifikacije. Vlagatelju se z odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij v RS omogoči opravljanje reguliranega poklica, za katerega je usposobljen v državi pogodbenici, vendar pod enakimi pogoji, kot veljajo za slovenske državljane, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive. To pomeni, da mora posameznik izpolniti še druge pogoje za opravljanje reguliranega poklica, če je to potrebno (vpis v register, pridobitev licence itd.).

12. ČLEN

Člen daje pravno podlago za izdajo potrdil pristojnih organov, kjer gre za posebni ugotovitveni postopek po 180. členu Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP), v katerem se potrjujejo spodaj navedena dejstva.

Prvi odstavek zavezuje pristojni organ, da izdaja tudi potrdila o veljavnosti diplom in certifikatov o poklicnih kvalifikacijah, ki so jih slovenski državljani pridobili v republikah nekdanje SFRJ pred 25. junijem 1991 in ki so jih tuji državljani pridobili v nekdanji SRS pred 25. junijem 1991.

Za avtomatično priznavanje pristojni organ poleg navedenega potrdila iz prejšnjega odstavka izdaja tudi potrdilo, da so slovenski državljani v republikah nekdanje SFRJ pred 25. junijem 1991 in da so tuji državljani v nekdanji SRS pred 25. junijem 1991 dejansko in zakonito opravljali dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

Tretji odstavek zavezuje pristojni organ, da izdajajo državljanom Republike Slovenije in osebam, ki so v Republiki Sloveniji pridobile poklicno kvalifikacijo, potrdila o tem, da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah navedena v Direktivi 2005/36/ES ali da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah v skladu z minimalnimi pogoji usposabljanja, ki jih določa Direktiva 2005/36/ES.

Zadnji odstavek zavezuje pristojne organe, da na prošnjo izdajajo potrdila osebam, ki so v RS pridobile poklicno kvalifikacijo ali opravljajo reguliran poklic v RS oziroma izpolnjujejo pogoje zanj. Praksa kaže, da morajo slovenski državljani in tisti, ki so v Sloveniji pridobili kvalifikacijo in s tem pravico do opravljanja, v drugih pogodbenicah dokazovati, da izpolnjujejo vse pogoje za opravljanje reguliranega poklica.

13. ČLEN

V členu je opredeljeno, da lahko pooblaščen poklicna združenja ali organizacije izdajajo svojim članom potrdila, s čimer dokazujejo, da v zadevni državi izpolnjujejo pogoje za opravljanje reguliranega poklica. Tako potrdilo se šteje za ustrezno potrdilo o formalnih kvalifikacijah.

14. ČLEN

Člen navaja določila o postopku za priznavanje poklicnih kvalifikacij, ki se začne na zahtevo vlagatelja, in sicer z vlogo, ki jo ta vloži pri pristojnem organu. V zakonu so določene nekatere posebnosti upravnega postopka, v nasprotnem primeru pa pristojni organi vodijo postopke po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek. Pravno varstva stranke je določeno v četrtem odstavku, ki določa, da je zoper odločbo pristojnega organa, na katerega je na podlagi tega zakona preneseno javno pooblastilo za pristojnost vodenja postopkov in drugih nalog, določenih s tem zakonom, možna pritožba na pristojno ministrstvo, če poseben zakon ne določa drugače. Zoper odločbo pristojnega ministrstva ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Drugi odstavek določa, da se vse zahteve, postopki in formalnosti v postopku lahko vložijo tudi na daljavo oziroma elektronsko prek enotne kontaktne točke ali pristojnih organov. Ob upravičenih dvomih oziroma v drugih nujnih primerih pa pristojni organi lahko zahtevajo overjene kopije dokumentov. Roki iz 38. in 17. člena tega zakona začnejo teči ob vložitvi popolne vloge ali predložitvi katerega koli manjkajočega dokumenta državljana enotni kontaktni točki ali neposredno ustreznemu pristojnemu organu. Zahteve za overjene kopije ne štejejo za manjkajoče dokumente.

Tretji odstavek določa, da se določba drugega odstavka ne uporablja za izvajanje prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti.

15. ČLEN

V členu so navedeni dokumenti, ki jih mora prosilec predložiti v vlogi za priznanje poklicne kvalifikacije. Direktiva je poskusila zajeti čim večji nabor potrebnih dokumentov, ker pristojni organi v državah pogodbenicah zahtevajo in izdajajo zelo različne dokumente za opravljanje različnih reguliranih poklicev.

V osmem odstavku je navedeno, da pristojni organ lahko zahteva, da nekatera dokazila niso starejša od treh mesecev (ta določba se navezuje na dokazila, ki so opredeljena v tretjem, četrtem in petem odstavku).

V zadnjem odstavku (deveti odstavek) je navedeno, da vlagatelj lahko vlogo odda tudi na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani ministrstva in pristojnih organov. Ne gre za predpisano vlogo, temveč zgolj za obrazce, ki bodo namenjeni vlagateljem kot oblika pomoči.

16. ČLEN

Člen določa, v katerih primerih lahko pristojni organ preveri dokazila, ki jih je predložil vlagatelj. Pristojni organ lahko samo ob upravičenem dvomu pri pristojnem organu države pogodbenice preveri verodostojnost dokazil in potrdil, ki jih je vlogi predložil vlagatelj, kakor tudi dejstvo, ali vlagatelj izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti za poklice, ki se priznavajo avtomatično. V drugem odstavku določa, da lahko prav tako ob upravičenem dvomu pristojni organ preveri dokazila o formalnih poklicnih kvalifikacijah glede usposabljanja, ki ga je vlagatelj delno ali v celoti opravil v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi pogodbenici, ki je izdala dokazila, če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija, ustanovljena v državi pogodbenici, ki je izdala dokazila; če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi pogodbenici, ki je izdala dokazila; če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države pogodbenice, ki je izdala dokazila. V tretjem odstavku je navedeno, da lahko ob upravičenem dvomu pristojni organ v RS od pristojnih organov države pogodbenice zahteva, da potrdijo dejstvo, da opravljanje poklica prosilca ni bilo prekinjeno ali prepovedano zaradi resne poklicne kršitve ali kazenske obsodbe zaradi opravljanja katere od njegovih poklicnih dejavnosti. Zaradi lažjega upravnega sodelovanja in izmenjave informacij je v zadnjem odstavku določeno, da se vsa preverjanja podatkov med pristojnimi organi držav pogodbenic izvaja prek sistema IMI.

17. ČLEN

V členu so določni postopkovni roki, ki so drugačni od rokov, ki jih določa ZUP. V prvem odstavku je določeno, da pristojno ministrstvo oziroma pristojni organ v petih delovnih dneh po prejemu vloge obvesti vlagatelja o manjkajočih dokazilih in po potrebi zahteva dodatne podatke. V skladu z Direktivo 2005/36/ES mora pristojno ministrstvo oziroma pristojni organ izdati odločbo in jo vročiti vlagatelju najpozneje v dveh mesecih od dneva, ko je prejelo vlogo. Pri priznavanju po splošnem sistemu ali priznavanju poklicnih izkušenj se navedeni rok lahko podaljša za največ en mesec.

18. ČLEN

Za lažjo strokovno odločitev lahko pristojni organ v postopku zahteva mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije, ki mora dati mnenje najpozneje v 20 dneh, sicer pristojni organ izda odločbo brez tega mnenja. Mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije za pristojni organ pri izdaji odločbe ni zavezujoče, vendar služi kot pomoč pri sprejetju strokovne odločitve. Če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za rešitev zadeve, potrebno strokovno znanje, s katerim uradna oseba, ki vodi postopek, ne razpolaga, se opravi dokaz z izvedenci v skladu z ZUP, v katerem je opredeljen postopek (od 189. do 197. člena).

19. ČLEN

V členu je opredeljeno področje uporabe za splošni sistem priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki se uporablja za vse regulirane poklice razen tistih, ki so navedeni pri preostalih določilih ali s posebnim zakonom ni določeno drugače. Določeno je tudi, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za odobritev delnega dostopa za ustanovitev oziroma trajno opravljanje poklica.

20. ČLEN

Za uporabo splošnega sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij je bilo treba različna izobraževanja in usposabljanja zbrati v pet ravni kvalifikacij, ki jih pristojni organ upošteva pri

ugotavljanju pogojev za priznavanje poklicnih kvalifikacij in odločanju o uvedbi dopolnilnih ukrepov. Te ravni so vzpostavljene izključno za splošni sistem priznavanja in nikakor ne vplivajo na nacionalne strukture izobraževanja in usposabljanja oziroma kvalifikacijska ogrodja. Direktiva predpisuje pet ravni z nekaterimi podravni. Poenotenje s slovenskim izobraževalnim ogrodjem ni mogoče, saj se v postopku priznavanja vrednotijo izobraževanja in usposabljanja, ki jih je vlagatelj opravil v drugih državah pogodbenicah.

21. ČLEN

Člen določa, da morajo pristojni organi obravnavati kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, vključno z zadevno ravno, vsa dokazila o formalnih kvalifikacijah ali sklop dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda pristojni organ v državi pogodbenici in ki potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v državah pogodbenicah, redno ali s krajšim delovnim časom, v okviru ali zunaj formalnih programov, in jih navedena država pogodbenica prizna na enakovredni ravni in imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica ali ki pomenijo pripravo za opravljanje poklica.

V drugem odstavku pa je določeno, da se kakršna koli poklicna kvalifikacija, ki imetniku podeljuje pravice na podlagi zakonov in predpisov, čeprav ne izpolnjujejo zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi pogodbenici izvora, za dostop do poklica in njegovega opravljanja prav tako obravnava kot dokaz o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prvem odstavku. To še zlasti velja, če država pogodbenica izvora zviša stopnjo usposabljanja, potrebnega za dostop do poklica in njegovo opravljanje, in če posameznik, ki je opravil prejšnje usposabljanje, ki ne izpolnjuje zahtev nove kvalifikacije, uživa pridobljene pravice na podlagi nacionalnih zakonov in predpisov; v takem primeru za namene uporabe določil glede pogojev za priznavanje RS obravnava prejšnje usposabljanje kot ustrezno stopnji novega usposabljanja.

22. ČLEN

V členu so določeni pogoji za priznavanje poklicnih kvalifikacij.

V prvem odstavku je navedeno, da če se za dostop do in opravljanje reguliranega poklica v RS zahtevajo posebne poklicne kvalifikacije, pristojni organ prosilcem dovoli dostop do in opravljanje tega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane RS, če imajo potrdilo o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah iz 21. člena, ki jih zahteva druga država pogodbenica za dostop do in opravljanje tega poklica na njenem ozemlju. Potrdila o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah izda pristojni organ v državi pogodbenici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države članice.

V drugem odstavku je navedeno, kakšni so pogoji, kadar vlagatelj prihaja iz države, ki ne regulira nekega poklica. Dostop do in opravljanje poklica se dovoli tudi prosilcem, ki so opravljali zadevni poklic s polnim delovnim časom eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi pogodbenici, ki tega poklica ne regulira, in ki imajo eno ali več potrdil o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih je izdala druga država pogodbenica, ki tega poklica ne regulira. Vendar pa morajo izdana potrdila o kompetenci in dokazila o formalnih kvalifikacijah izpolnjevati naslednje pogoje: da jih izda pristojni organ v državi pogodbenici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države pogodbenice, in da potrjujejo, da je imetnik pripravljen na opravljanje zadevnega poklica. Izjemoma pa se enega leta poklicnih izkušenj ne sme zahtevati, če dokazila prosilca o formalnih kvalifikacijah potrjujejo regulirano izobraževanje in usposabljanje.

V tretjem odstavku je naloženo pristojnim organom v RS, da sprejmejo raven, ki jo je na podlagi 21. člena potrdila država pogodbenica izvora, in tudi potrdilo, s katerim država pogodbenica izvora potrjuje, da je regulirano izobraževanje in usposabljanje ali poklicno usposabljanje s

posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 21. člena enakovredno ravni iz prve alineje 3. točke 21. člena.

Četrty odstavek dopušča odstopanje od prvega in drugega odstavka tega člena ter od 21. člena, tako da lahko pristojni organ izda negativno odločbo in zavrne dostop do in opravljanje reguliranega poklica, če je potrdilo o kompetenci uvrščeno pod 1. točko 21. člena, zahtevana pa je v RS uvrščena pod 5. točko zadevnega člena.

23. ČLEN

Ta člen ureja možnost uvedbe dopolnilnih ukrepov za vlagatelja, kadar njegova poklicna kvalifikacija ne ustreza pogojem, ki jih imamo v RS za opravljanje določenega poklica. Pristojni organ lahko od vlagatelja zahteva, da opravi prilagoditveno obdobje do treh let ali preizkus poklicne usposobljenosti, če opravljeno usposabljanje vlagatelja zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki se zahtevajo v RS, ali če reguliran poklic v RS zajema eno ali več reguliranih poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi članici izvora vlagatelja, in zahtevano usposabljanje v RS zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v potrdilu vlagatelja o kompetenci ali dokazilih o formalnih kvalifikacijah.

V drugem odstavku so opredeljene vsebine, ki se znatno razlikujejo. To so tiste, glede katerih so poznavanje ter pridobljene veščine in kompetence bistvenega pomena za opravljanje poklica in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravil vlagatelj, po vsebini pomembno razlikuje od usposabljanja, ki ga zahteva RS.

V tretjem odstavku je določeno, kaj mora upoštevati pristojni organ pri odločanju za uvedbo dopolnilnih ukrepov. Če namerava pristojni organ zahtevati, da vlagatelj opravi prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, mora upoštevati načelo sorazmernosti, kar pomeni, da najprej preveri, ali so znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, katere je ovrednotil in potrdil ustrezni organ v kateri koli državi pogodbenici ali v tretji državi, taki, da v celoti ali delno pokrivajo vsebine, ki se znatno razlikujejo.

V četrtem odstavku je določeno, da pristojni organ odloči o dopolnilnem ukrepu z odločbo v skladu s predpisi o splošnem upravnem postopku in kaj vse mora ta vsebovati. Odločitev za uvedbo prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti je treba ustrezno utemeljiti. Vlagatelju je treba zagotoviti informacije o ravni poklicne kvalifikacije, zahtevane v RS, in ravni poklicne kvalifikacije vlagatelja v skladu z razvrstitvijo iz tega zakona kot tudi o znatnih razlikah in razlogih, da teh razlik ne morejo nadomestiti znanje, veščine in kompetence, ki jih je vlagatelj pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, ki ga je ovrednotil in potrdil ustrezni organ.

S petim odstavkom je določeno, da mora pristojni organ v začasni odločbi alternativno določiti tudi pogoje za opravljanje prilagoditvenega obdobja (čas trajanja in program) ali pogoje za preizkus poklicne usposobljenosti kot tudi pogoje za opravljanje prilagoditvenega obdobja z morebitno dopolnitvijo z dodatnim izobraževanjem ter merila za oceno uspešnosti opravljanja.

24. ČLEN

V prvem odstavku je določeno, da mora vlagatelj po prejemu odločbe, ki mu omogoča izbiro dopolnilnega ukrepa, obvestiti pristojni organ o dopolnilnem ukrepu, ki ga je izbral.

Nadalje je urejeno, da pri izbiri prilagoditvenega obdobja vlagatelj pristojnemu organu predloži dokazila o tem, kje bo opravljal prilagoditveno obdobje in pod čigavim vodstvom. Pristojni organ mora vlagatelju sporočiti svojo potrditev najpozneje v osmih dneh po prejemu vlagateljevega obvestila.

V tretjem odstavku je določeno, da mora med prilagoditvenim obdobjem vlagatelj opravljati poklic pod vodstvom usposobljenega strokovnjaka in na delovnem mestu, ki si ga je izbral in ga je s sklepom potrdil pristojni organ.

V zadnjem odstavku je določeno, da mora biti preizkus poklicne usposobljenosti opravljen najpozneje 6 mesecev po vročitvi odločbe iz tega zakona.

25. ČLEN

Če se pristojni organ odloči za uvedbo dopolnilnih ukrepov, mora prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti. Odstopanje od navedenega je mogoče, če pristojni organ meni, da ni mogoče izpolniti te zahteve, vendar mora to ustrezno utemeljiti in izpeljati potrebne postopke v sodelovanju s koordinatorjem pred Komisijo. O tem obvesti tudi druge države pogodbenice. Kadar Komisija meni, da odstopanje ni primerno ali ni v skladu s pravom Unije, v treh mesecih od prejema vseh potrebnih informacij sprejme izvedbeni akt, s katerim zaprosi zadevno državo članico, da se vzdrži sprejetja predvidenega ukrepa. Če se Komisija v navedenem roku ne odzove, se odstopanje lahko uporabi.

Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti, lahko pristojni organ za regulirane poklice, za opravljanje katerih je potrebno natančno poznavanje slovenske zakonodaje in pri katerih je svetovanje in/ali pomoč v zvezi z nacionalno zakonodajo bistven in stalen vidik poklicne dejavnosti, določi enega izmed navedenih dopolnilnih ukrepov. Prav tako je mogoče odstopanje od načela, da ima prosilec pravico do izbire dopolnilnega ukrepa, če je vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vložil imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. točke 21. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 3. točko navedenega člena, ali da je vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vložil imetnik poklicne kvalifikacije iz 2. točke 21. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 3. ali 4. točko navedenega člena. Navedene so tudi možnosti odstopanja za posamezne primere, ko vlagatelj ne izpolnjuje pogojev za avtomatično priznanje poklicne kvalifikacije.

Z zadnjim odstavkom pa je določeno, da lahko pristojni organ od vlagatelja zahteva, da opravi oba dopolnilna ukrepa, če vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. točke 21. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 4. točko navedenega člena. V navedenem primeru gre za velike razlike med pridobljeno in zahtevano kvalifikacijo.

26. ČLEN

V členu je urejeno, kdaj lahko pristojni organ vlagatelju izda odločbo o priznanju njegovih poklicnih kvalifikacij za opravljanje posameznega reguliranega poklica oziroma poklicnih dejavnosti v RS, in sicer če na podlagi vloge oceni, da vlagateljeve poklicne kvalifikacije ustrezajo poklicnim kvalifikacijam, ki jih za opravljanje posameznega reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahtevajo predpisi RS, ali ko mu vlagatelj predloži dokazilo o uspešno opravljenem prilagoditvenem obdobju ali preizkusu poklicne usposobljenosti.

S priznanjem poklicne kvalifikacije pa ni nujno, da ima strokovnjak omogočen dostop do opravljanja poklica. Včasih so določeni še dodatni pogoji, na primer: vpis v register, pridobitev licence itd., zato je določeno, da pravico do opravljanja določenega reguliranega poklica oziroma regulirane poklicne dejavnosti v RS pridobi vlagatelj takrat, ko izpolni še druge pogoje, določene s področnimi zakoni oziroma drugimi predpisi.

Zadnji odstavek določa, kdaj lahko pristojni organ izda zavrnilno oz. negativno odločbo, in sicer če poklicna kvalifikacija odstopa toliko, da s preizkusom poklicne usposobljenosti ali s

prilagoditvenim obdobjem ni mogoče pridobiti ustrezne kvalifikacije. Pristojni organ izda negativno odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

PRIZNAVANJE POKLICNIH IZKUŠENJ

Direktiva vzpostavlja poseben sistem priznavanja poklicnih kvalifikacij na podlagi poklicnih izkušenj za opravljanje in dostop do industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti. V državah pogodbenicah, kjer so ti poklici regulirani in so se navedene dejavnosti opravljale ustrezno dolgo, v drugi državi pogodbenici, je predpisan poseben sistem avtomatičnega priznavanja, ki temelji na poklicnih izkušnjah.

27. ČLEN

Če je v RS dostop do industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti ali njeno opravljanje pogojeno s splošnim, poslovnim ali poklicnim znanjem in veščinami, pristojni organ prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi pogodbenici pod pogoji iz tega poglavja za zadosten dokaz o takem znanju in veščinah. Glede na dolžino trajanja opravljanja dejavnosti so dejavnosti razdeljene v tri sezname, za vsakega pa so določeni posebni pogoji za avtomatično priznanje. Kadar vlagatelj ne izpolnjuje pogojev za avtomatično priznanje poklicnih izkušenj, se njegova poklicna kvalifikacija prizna po splošnem sistemu (19. člen).

28. ČLEN

V členu so določeni pogoji za opravljanje regulirane dejavnosti s seznama I. Določeno je, koliko časa in na katerem delovnem mestu je moral vlagatelj opravljati neko dejavnost, da se mu poklicna kvalifikacija lahko prizna avtomatično.

29. ČLEN

V členu so določeni pogoji za opravljanje regulirane dejavnosti s seznama II. Določeno je, koliko časa in na katerem delovnem mestu je moral vlagatelj opravljati neko dejavnost, da se mu poklicna kvalifikacija lahko prizna avtomatično.

30. ČLEN

V členu so določeni pogoji za opravljanje regulirane dejavnosti s seznama III. Določeno je, koliko časa in na katerem delovnem mestu je moral vlagatelj opravljati neko dejavnost, da se mu poklicna kvalifikacija lahko prizna avtomatično.

PRIZNAVANJE NA PODLAGI MINIMALNIH POGOJEV USPOSOBLJENOSTI

31. ČLEN

Sistem priznavanja na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti upošteva načelo avtomatičnega priznavanja, kar pomeni, da pristojni organ brez odlašanja prizna poklicno kvalifikacijo avtomatičnega priznavanja in vlagatelju, ki izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti ter jih izkazuje z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih v direktivi (priloga V). Sistem velja samo za naslednje poklice (t. i. »sektorski poklici«): zdravnika, zdravnika specialista, diplomirano medicinsko sestro, diplomirano babico, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, magistra farmacije in arhitekta. Postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij se za devet navedenih poklicev razlikuje tako, da pristojni organ odloči o vlogi vlagatelja za opravljanje poklica po skrajšanem ugotovitvenem postopku v skladu z ZUP.

AVTOMATIČNO PRIZNAVANJE NA PODLAGI SKUPNIH NAČEL USPOSABLJANJA

Skupna načela usposabljanja zajemajo skupni okvir za usposabljanje in skupni preizkus usposobljenosti. Njihov cilj je vzpostavitev sistema avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij za regulirane poklice, ki se zdaj priznavajo po splošnem sistemu. S sistemom bi omogočili avtomatično priznanje za poklice, v katerih bo izkazan interes in bodo izpolnjeni določeni pogoji, vsekakor pa se s sistemom izognemo dopolnilnim ukrepom. Države pogodbenice imajo tudi možnost odstopanja od sistema.

32. ČLEN

Pogoje za izvajanje in dostop do skupnih načel usposabljanja predpisuje Direktiva 2005/36/ES. Ker gre pri izpolnjevanju pogojev za uvedbo skupnih načel usposobljenosti.

Skupni okvir za usposabljanje pomeni skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin in kompetenc, potrebnih za opravljanje nekega poklica. Skupni okvir za usposabljanje ne nadomesti nacionalnih programov usposabljanja, razen če se v skladu z nacionalnim pravom država pogodbenica ne odloči drugače.

Skupni preizkus usposobljenosti pa pomeni standardizirani preizkus poklicne usposobljenosti, dostopen v sodelujočih državah pogodbenicah in namenjen le imetnikom posebnih poklicnih kvalifikacij. Uspešno opravljen preizkus v državi pogodbenici imetniku neke poklicne kvalifikacije omogoča, da opravlja poklic v kateri koli zadevni državi pogodbenici pod enakimi pogoji, kot veljajo za imetnike poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v tej državi.

IZVAJANJE OBČASNIH ALI ZAČASNIH STORITEV V REPUBLIKI SLOVENIJI PRI OPRAVLJANJU REGULIRANIH POKLICEV

Namen poglavja je ureditev postopkovnih pravil za ponudnike, ki bodo začasno in občasno opravljali storitve čezmejno, v drugi državi pogodbenici. Namen je, da ponudniku, ki je ustanovljen v eni državi pogodbenici in deluje v skladu s pravili te države (ima vsa potrebna dovoljenja), ni treba ponovno v drugi državi pogodbenici gostiteljici pridobivati dovoljenja, vključno s priznavanjem poklicnih kvalifikacij.

Izraz ustanovitev pri uporabi tega zakona velja za posameznika, ki ima v državi pogodbenici izvora pridobljeno poklicno kvalifikacijo in izpolnjuje vse pogoje za dostop do in opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki je trajne narave. Praktično to pomeni, da mora imeti posameznik iz države pogodbenice, iz katere izhaja, neki status (zaposlena oseba, samozaposlena, različni drugi statusi, ki jih poznajo druge države pogodbenice – samozaposleni v kulturi, umetniki...).

33. ČLEN

V členu je predstavljeno splošno načelo izvajanja občasnih ali začasnih storitev v RS pri opravljanju reguliranih poklicev. To pomeni, da lahko ponudnik storitev začasno in občasno opravlja storitve v RS, če je ustanovljen v drugi državi pogodbenici (v skladu z njenimi predpisi in z namenom opravljanja istega poklica kot v državi sedeža) in ob upoštevanju predpisov, da to storitev oziroma poklic lahko opravlja v RS.

V drugem odstavku je določeno, da če poklic v državi sedeža ni reguliran, mora ponudnik storitev v tej državi opravljati storitve, ki jih želi opravljati v RS, vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let, preden začne te storitve opravljati v RS. Pogoj enoletnega opravljanja se ne uporabi, če sta poklic ali izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirana in ima ponudnik storitev tako izobraževanje in usposabljanje tudi opravljeno. *Primer: posameznik je ustanovljen (npr. je samozaposlen ali zaposlen) na Nizozemskem, kjer obstaja regulirano izobraževanje za turističnega vodnika (javno veljavna srednja šola). Ta oseba je opravila srednjo šolo za*

turističnega vodnika, ni pa »turistični vodnik« reguliran poklic (to pomeni, da nizozemska zakonodaja ne predpisuje posebnih pogojev za opravljanje poklica turističnega vodnika). Ta oseba bi občasno pogodbeno pomagala slovenskemu podjetju, ki se ukvarja s turističnimi vodenji v Sloveniji. Slovenska zakonodaja predpisuje, da mora imeti turistični vodnik najmanj srednjo šolo, za posameznika iz Nizozemske to pomeni, da mu ni treba izkazovati pogoja enoletnega opravljanja dejavnosti, saj je v državi, iz katere prihaja, opravil srednješolski program za turističnega vodnika.

Glede na to, da ni časovnega okvira za občasno in začasno opravljanje storitev, je določeno, da pristojni organ v postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje storitev oceni naravo opravljanja storitev za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost storitev. Če pristojni organ oceni, da gre za elemente trajnega opravljanja reguliranega poklica, lahko od ponudnika zahteva, da izpolni vse pogoje za trajno opravljanje oz. ustanovitev vključno s priznanjem poklicne kvalifikacije.

Za ponudnika storitev pa veljajo glede njegovih poklicnih kvalifikacij, načina opravljanja poklicnih dejavnosti, zavarovalnega kritja ali drugih načinov osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi z dejavnostjo enaki predpisi, kot veljajo za ponudnika storitev, ki ima sedež v RS in opravlja enak poklic ali dejavnost.

Zadnji odstavek določa, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za vloge za delni dostop za opravljanje začasnih in občnih storitev pri poklicih oziroma poklicnih dejavnostih, ki lahko povzročijo resno škodo za javno zdravje ali varnost in so kot taki opredeljeni v posebnem zakonu ter se ne priznavajo po postopku iz 27., 31. ali 32. člena tega zakona (v nadaljevanju: tvegane storitve).

34. ČLEN

Člen določa, da pristojni organ od ponudnika storitev s sedežem v drugi državi pogodbenici ne sme zahtevati včlanitve v strokovno združenje ali zbornico v RS, čeprav je tak pogoj predpisan za državljane RS, lahko pa zahteva začasno registracijo, če ponudniku storitev to ne povzroča dodatnih stroškov.

Od ponudnika storitev, ki deluje v skladu s predpisi države pogodbenice, kjer je ustanovljen in ima pridobljena vsa dovoljenja, ne smemo ponovno zahtevati, da znova izpolni vse pogoje v RS. Člen sicer dopušča možnost, da lahko pristojni organ zahteva začasno registracijo v poklicni organizaciji, kar ponudniku storitev ne sme povzročiti dodatnih stroškov. Gre za začasno registracijo zaradi lažjega nadzora nad ponudniki iz drugih držav pogodbenic kot tudi zaradi lažjega dostopa do informacij za potrošnike, paciente in druge zainteresirane. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika.

35. ČLEN

V členu je urejena možnost za pristojne organe, da zahtevajo, da se mora ponudnik storitev pred prvim opravljanjem storitev v RS, in če so se po začetku opravljanja storitev v RS bistveno spremenile okoliščine, dati pisno prijavo pri pristojnem organu, če to zahteva področni zakon. Člen dopušča možnost zahteve po prijavi, resorna ministrstva pa morajo to zahtevo jasno navesti v svoji področni zakonodaji, kjer regulirajo poklice. Zakon o priznavanju poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti je splošen zakon, ki ne mora urejati zahtev za različne regulirane poklice. Če področna zakonodaja za občasno opravljanje storitev ne predvideva prijave, se tako opravljanje šteje za liberalizirano.

Drugi odstavek določa, da ponudnik storitev odda prijavo na predpisanem obrazcu, ki bo objavljen na spletnih straneh pristojnih organov. Prijavi priloži ustrezno dokumentacijo.

Zaradi varstva osebnih podatkov je v tretjem odstavku določeno, kaj točno vsebuje prijava iz tega člena. Prijava zajema: osebne podatke ponudnika storitev, podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo, kateri reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost namerava ponudnik storitev izvajati.

V četrtem odstavku je opredeljeno, katere dodatne dokumente lahko pristojni organ zahteva ob prijavi pri prvem opravljanju storitev ali ob vsakokratnem podaljšanju prijave, in sicer gre za naslednje dokumente:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev lahko v skladu s predpisi države pogodbenice sedeža opravlja zadevne storitve in da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano izvajanje teh storitev, niti začasno;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- kadar prihaja ponudnik iz države, kjer poklic oz. poklicna dejavnost, ki jo izvaja, ni reguliran, zahteva dokazila, da je ponudnik storitev opravljal tako storitev vsaj eno leto v obdobju predhodnih desetih let;
- dokazilo o nekaznovanosti za poklice na področju varovanja, v zdravstvenem sektorju in za poklice, povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok, če se tako dokazilo zahteva tudi za državljane RS;
- izjava ponudnika storitve o znanju jezika za poklice, ki vplivajo na varnost bolnikov,
- pri poklicih, ki se v skladu s tem zakonom priznavajo na podlagi poklicnih izkušenj in za katere zahtevamo preverjanje pred prvim opravljanjem storitev, potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ ali organ države pogodbenice, v kateri ima ponudnik sedež.

V petem odstavku je navedena možnost, da lahko pristojni organ od ponudnika storitev zahteva dodatne informacije v zvezi s poklicnimi kvalifikacijami iz prejšnjega odstavka tega člena samo pod pogojem, da taka dokazila v postopku zahteva tudi za slovenske državljane, ali če to zahtevajo prevladujoči razlogi splošnega interesa v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnikov storitev in jih ne more pridobiti kako drugače.

Peti odstavek določa, da prijava ponudnika velja eno leto, po izteku tega roka pa jo mora ponudnik podaljšati.

36. ČLEN

Člen ureja pravila glede uporabe poklicnega naziva pri opravljanju začasnih in občasnih storitev. Določba navaja, da se storitve opravljajo pod nazivom poklica države sedeža ponudnika storitev. Kadar pa v državi sedeža naziv poklica ne obstaja, ponudnik storitev navede svoje formalne kvalifikacije v jeziku države sedeža. Če gre za poklice, ki se priznavajo na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti (devet poklicev – 31. člen), se storitve izjemoma opravljajo pod poklicnim nazivom v RS. Drugi odstavek določa, da se naziv poklica iz prejšnjega odstavka navaja v jeziku države sedeža tako, da ne pride do zamenjave z nazivom poklica v RS.

37. ČLEN

V členu je urejeno preverjanje ponudnika pred prvim opravljanjem storitev. Pristojni organ lahko pred prvim opravljanjem storitev pri poklicih, ki lahko povzročijo resno škodo za javno zdravje ali varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje (tvegane storitve), preveri poklicno kvalifikacijo ponudnika. Za samo preverjanje poklicne kvalifikacije v navedenih primerih je

predvidena smiselna uporaba določb, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij po splošnem sistemu (19. člen zakona). Pristojna ministrstva morajo zato v področni zakonodaji navesti, za katere poklice bodo zahtevali preverjanje ponudnikov pred prvim opravljanjem storitev, ker mora RS skladno z določili Direktive 2005/36/ES navedene poklice javno objaviti tako, da so te informacije ponudnikom dostopne, točne in uporabnikom prijazne.

V drugem odstavku je določen namen predhodnega preverjanja poklicnih kvalifikacij, in sicer gre za preprečitev resne škode za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi neustrezne poklicne kvalifikacije ponudnika storitve, vendar samo preverjanje ne sme presežati okvirov, potrebnih za doseglo namena, tj. je ugotovitve usposobljenosti ponudnika storitve.

38. ČLEN

Prvi odstavek določa, da pristojni organ v enem mesecu po prejemu prijave in vseh priloženih dokumentov obvesti ponudnika storitev:

- da se njegova poklicna kvalifikacija ne bo preverjala ali
- ga pozove, da opravi preizkus usposobljenosti ali
- mu dovoli opravljanje storitev.

Drugi odstavek določa, če se pristojni organ zaradi utemeljenih razlogov ne more odločiti v enomesečnem roku, mora o tem v istem roku obvestiti ponudnika. Težavo mora odpraviti pristojni organ v enem mesecu po izdaji obvestila, odločitev pa mora biti sprejeta najpozneje v dveh mesecih po razrešitvi težave.

Če pristojni organ v postopku preverjanja ugotovi, da je razlika med poklicno kvalifikacijo ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v RS, tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost, ponudniku omogoči, da v določenem roku s preizkusom poklicne usposobljenosti izkaže, da je pridobil manjkajoča znanja, spretnosti in kompetence. V tem primeru pristojni organ izda ponudniku odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij v enem mesecu od prejema dokazila o uspešno opravljenem preizkusu poklicne usposobljenosti oziroma pridobljenih manjkajočih znanjih, spretnostih in kompetencah, kar določa četrti odstavek.

Če pristojni organ ne odloči v prej navedenih rokih (roki iz prvega, drugega in četrtega odstavka 38. člena), se z iztekom roka šteje, da je dovoljenje za začasno oziroma občasno opravljanje storitev izdano in ponudnik lahko začne opravljati storitve. Direktiva 2005/36/ES predpisuje t. i. »pozitivni molk«, ki se v nacionalni pravni red prenaša s to določbo, zato je določeno, da če se pristojni organ v predpisanih rokih ne odzove, pomeni, da je bilo ponudniku izdano dovoljenje za opravljanje storitev.

Ponudnik opravlja storitve pod nazivom reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki se uporablja v RS.

39. ČLEN

Ta člen ureja upravno sodelovanje med pristojnimi organi v državah pogodbenicah zaradi medsebojne pomoči in lažje uporabe zakona. Pristojni organ lahko ob upravičenem dvomu zaprosi pristojne organe države pogodbenice sedeža, da mu pošljejo kakršne koli informacije, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. Kadar se pristojni organ odloči preveriti poklicne kvalifikacije ponudnika storitev, lahko pristojne organe države sedeža zaprosi za informacije o programih izobraževanja, ki jih je opravil ponudnik storitev, v tolikšnem obsegu, da lahko ocenijo pomembne razlike, ki bi lahko škodile javnemu zdravju ali varnosti.

Za izmenjavo informacij pristojni organi uporabijo sistem IMI. Pri nereguliranih poklicih v državi članici izvora lahko te informacije sporočijo tudi kontaktni centri iz tega zakona. Pristojni organi zagotovijo pravilno izmenjavo vseh podatkov, potrebnih za pravilno vložitev pritožbe prejemnikov storitev proti ponudnikom storitev. Prejemnike je treba obvestiti o izidu pritožbe.

40. ČLEN

Člen ureja, katere podatke mora ponudnik storitev poslati prejemnikom storitev, če ponudnik storitev v RS opravlja storitve na podlagi naziva poklica države sedeža oziroma poklicne dejavnosti države pogodbenice izvora ali na podlagi formalnih kvalifikacij. Na zahtevo pristojnega organa mora ponudnik storitev prejemnika storitev obvestiti o: registru, v katerem je vpisan, številki registracije ali drugem načinu ugotavljanja identitete v registru, če je ponudnik storitev vpisan v poslovni ali drugi javen register; imenu in naslovu pristojnega organa, ki je v državi članici sedeža odobril dejavnost; poklicnem združenju ali podobnem organu, v katerem je registriran ponudnik storitve; nazivu poklica, oziroma kadar tak naziv ne obstaja, poklicnih kvalifikacijah ponudnika storitev in državi pogodbenici, ki jih je podelila; identifikacijski številki za davek na dodano vrednost v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, če izvajalec storitev opravlja dejavnost, ki je predmet tega davka; zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

Prejemniki storitev pa imajo zoper ponudnika storitev možnost pritožbe (po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov) oziroma možnost sodnega varstva po splošnih načelih obligacijskega prava.

EVROPSKA POKLICNA IZKAZNICA

Evropska poklicna izkaznica (v nadaljevanju: izkaznica) bo uvedena za poklice, ki bodo izpolnjevali pogoje, predpisane v Direktivi 2005/36/ES. Namen izkaznice je spodbuditi in pospešiti postopek priznavanja, obenem pa zagotoviti njegovo večjo preglednost. Uvedba izkaznic bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov predvsem zaradi hitrejših postopkov in pospešene izmenjave podatkov med državo pogodbenico izvora in gostiteljico prek informacijskega sistema za notranji trg IMI. Izkaznica sicer zahteva večjo udeležbo države pogodbenice izvora, kar pomeni prenos nekaterih stroškov in upravnih bremen z države gostiteljice na državo izvora. Vendar bo uporaba informacijskega sistema za notranji trg pripomogla k zmanjšanju stroškov in časa, potrebne za obravnavo zahteve po priznanju.

41. ČLEN

Člen opredeljuje definicijo in namen evropske poklicne izkaznice. Izkaznica je elektronsko potrdilo, ki dokazuje, da strokovnjak izpolnjuje vse pogoje, potrebne za opravljanje reguliranega poklica oz. poklicne dejavnosti v državah pogodbenicah, in sicer trajno, občasno ali začasno.

42. ČLEN

Najprej je določeno, kdo ima pravico pridobiti izkaznico. Pravico vložiti vlogo za izkaznico ima posameznik, ki je poklicne kvalifikacije pridobil v RS oziroma je kvalificiran in izpolnjuje vse pogoje za opravljanje poklica v RS (trajno opravlja poklic v RS), in sicer za poklice, za katere je tako določeno z izvedbenimi akti EU. Podrobnejša pravila glede postopka, dokumentacije, zahtev za izkaznico predpisuje izvedbena Uredba Komisije 20115/983 o postopku za izdajo evropske poklicne izkaznice in uporabi mehanizma opozarjanja v skladu z Direktivo 2005/36/ES. Trenutno navedena uredba uvaja izkaznico za naslednje poklice:

- medicinske sestre za splošno zdravstveno nego,
- farmacevti,
- fizioterapevti,
- gorski vodniki,
- nepremičninski zastopniki.

Izkaznica tako ne bo na voljo za vse poklice, temveč samo za tiste, za katere bo izkazan zadosten interes in bodo izpolnjevali določene predpisane pogoje. Komisija predvideva, da bi se nabor poklicev, ki bi bili upravičeni do pridobitve izkaznice, širil vsaki dve leti.

Kljub možnosti za pridobitev izkaznice pa zakon dopušča možnost, da lahko imetnik poklicne kvalifikacije za navedene poklice vloži vlogo po klasičnem postopku, določenem v tretjem in četrtem poglavju zakona (drugi odstavek tega člena).

Tretji odstavek določa, da se vloga za izdajo vloži prek elektronskega obrazca.¹ Pristojni organi pa obravnavajo vloge, ki jih predložijo osebe iz prvega odstavka, in vloge, ki jih pošljejo druge države pogodbenice. Vse vloge mora pristojni organ obravnavati nepristransko, objektivno in v razumnih rokih.

Pridobitev izkaznice tudi ne nadomesti drugih pogojev, ki jih je treba izpolniti po pridobitvi, na primer: registracije oziroma dovoljenja, kadar je taka registracija ali dovoljenje predvideno s posebnim zakonom ali drugim predpisom.

Naloge pristojnega organa v zvezi z izdajo izkaznice lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, opravlja kontaktni center iz tega zakona (v tem primeru gre za poklice, ki bi bili v RS neregulirani, vendar v tem trenutku to ni relevantno, saj je vseh pet poklicev, za katere je na voljo izkaznica, v RS reguliranih).

43. ČLEN

Člen s postopkovnega vidika ureja vloge in oblikovanje datoteke v sistemu IML. Pristojnim organom nalaga, da v petih delovnih dneh po prejemu vloge za izdajo izkaznice potrdijo njen prejem ali pozovejo vlagatelja k dopolnitvi vloge.

Pristojni organ mora nato preveriti, ali je vlagatelj v RS zakonito ustanovljen in ali so vsi dokumenti, izdani v RS, veljavni in verodostojni. Če obstaja upravičen dvom, se pristojni organ posvetuje z drugim ustreznim organom in lahko od vlagatelja zahteva overjene kopije dokumentov.

Pristojni organi pri ponovni vložitvi vloge za izkaznico ne smejo zahtevati dokumentov, ki jih sistem IML (datoteka, ki si jo je posameznik že ustvaril) že vsebuje in so še veljavni.

44. ČLEN

V členu so urejeni pogoji in postopek za izdajo izkaznice za začasno ali občasno opravljanje storitev.

Izkaznico za opravljanje občasnih ali začasnih storitev v državi pogodbenici gostiteljici (torej državi pogodbenici, ki ni RS, izda pristojni organ RS v skladu z določbami tega poglavja).

Pristojni organ mora pri vlogi za začasno ali občasno opravljanje storitev izdati izkaznico najpozneje v 15 delovnih dneh od dneva, ko je prejel popolno vlogo. Izkaznico pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti vlagatelja.

Vlagatelj ima ob zavrnitvi izdaje izkaznice in kadar pristojni organ o njegovi vlogi ni odločil v predpisanem roku iz prejšnjega odstavka tega člena, možnost pritožbe oziroma upravnega spora v skladu s tem zakonom.

Glede trajanja veljavnosti izkaznice je določeno, da izkaznica velja 18 mesecev od dneva izdaje. Če želi imetnik po preteku navedenega obdobja še naprej opravljati storitve, lahko veljavnost izkaznice podaljša tako, da o tem obvesti pristojni organ, ki podaljša njeno veljavnost za nadaljnjih 18 mesecev. Imetnik izkaznice mora sporočiti tudi vsako spremembo okoliščin, ki

¹ Vlogo za izkaznico posameznik lahko vloži na spletni strani:

http://europa.eu/youreurope/citizens/work/professional-qualifications/european-professional-card/index_en.htm

vplivajo na njegovo pravico do opravljanja storitev v skladu s tem členom. Pristojni organ spremenjeno izkaznico pošlje zadevnim državam pogodbenicam gostiteljicam.

Če želi imetnik izkaznice opravljati storitve v drugih državah pogodbenicah, kot so tiste, ki so prvotno navedene v prošnji iz prvega odstavka, lahko zaprosi za razširitev veljavnosti izkaznice za različne države pogodbenice gostiteljice, v katere jo mora pristojni organ poslati.

Določbe tega člena ne veljajo za izdajo izkaznice za storitve, ki lahko povzročijo resno škodo za javno zdravje ali varnost v skladu s tem zakonom.

45. ČLEN

V členu so urejena pripravljalna dejanja in postopek za izdajo izkaznice za ustanovitev in opravljanje tveganih storitev (storitve, ki lahko pomenijo resno tveganje za javno zdravje ali varnost in so kot take opredeljene v posebnem zakonu). V teh primerih pristojni organi izvajajo pripravljalna dejanja za vloge, ki so jih vložili imetniki poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v RS, poklic pa bi radi opravljali v drugi državi pogodbenici, torej v državi gostiteljici. Pristojni organ mora, kadar vlagatelj vloži vlogo za ustanovitev ali začasno ali občasno opravljanje tveganih storitev v državi pogodbenici gostiteljici, v enem mesecu preveriti verodostojnost in veljavnost dokumentov v sistemu IMI. Rok začne teči od dneva prejema popolne vloge oziroma po preteku petih delovnih dni, če dopolnitev ni bila zahtevana.

Pristojni organ mora vlogo iz prejšnjega odstavka nemudoma po preteku roka poslati pristojnemu organu države članice gostiteljice in istočasno obvesti vlagatelja o statusu vloge.

Zadnji (četrti) odstavek zagotavlja pravno varstvo strokovnjaku, če pristojni organ ne izpolni svojih obveznosti glede pošiljanja prošnje za izdajo izkaznice v državi gostiteljici.

46. ČLEN

Člen opredeljuje postopke za izdajo izkaznice v primerih, ko vlogo vloži posameznik, ki je poklicno kvalifikacijo pridobil v drugi državi pogodbenici, poklic pa bi želel opravljati v RS.

Pri avtomatičnem priznavanju pristojni organ v enem mesecu od prejema vloge, ki jo je poslala država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdal izkaznico.

Ob ustanovitvi in pri opravljanju tveganih storitev mora pristojni organ dolžan v dveh mesecih od prejema vloge, ki jo je poslala država članica izvora, izdati izkaznico ali odločiti, da bodo za imetnika poklicne kvalifikacije uvedeni dopolnilni ukrepi.

Če obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko pristojni organ od države članice izvora zahteva dodatne informacije ali priložitev overjene kopije dokumenta, ki morajo biti poslani najpozneje dva tedna po predloženih zahtevi.

Če pristojni organ v postopku izdaje izkaznice ne prejme zahtevanih podatkov ali dokazil, ki jih lahko zahteva v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, od države članice izvora ali vlagatelja, lahko zavrne izdajo izkaznice.

S petim odstavkom je uveden pozitiven molk, in sicer če pristojni organ ne odloči o izdaji izkaznice ali uvedbi dopolnilnih ukrepov v rokih iz tega člena, se šteje, da je bila izkaznica izdana in se prek sistema IMI avtomatično pošlje vlagatelju.

Rok za odločitev iz tega člena odstavka se lahko podaljša za največ dva tedna, če je to nujno potrebno zaradi razlogov javnega zdravja ali zaradi varnosti prejemnika storitev. Razlog za podaljšanje mora pristojni organ obrazložiti in o tem obvestiti prosilca. Tako podaljšanje se lahko ponovi samo enkrat. O podaljšanju roka pristojni organ izda sklep, v katerem navede razloge za odločitev.

Ukrepi, ki jih država članica izvora sprejme v skladu s prvim odstavkom, nadomeščajo vse klasične oz. pisne prošnje za priznanje poklicnih kvalifikacij na podlagi nacionalnega prava države članice gostiteljice. To pomeni, da so vsi postopki in ukrepi, ki jih izvajajo pristojni organi,

enakovredni klasičnim upravnim postopkom. Vlagatelj ima zagotovljeno pravno varnost z možnostjo pritožbe ali upravnega spora v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona.

47. ČLEN

V členu je urejena obdelava in dostop do podatkov v zvezi z izkaznico. Za preverjanje pravice imetnika izkaznice do opravljanja poklica, za katerega je bila izkaznica izdana, ima pristojni organ pravico do dostopa podatkov o imetnikih izkaznice v sistemu IMI skladno z Uredbo št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg.

V drugem odstavku je določena vsebina podatkov oziroma informacij, ki so na voljo pristojnim organom, in sicer gre za naslednje podatke: ime, priimek, datum in kraj rojstva, poklic, formalne kvalifikacije in veljavni sistem, vključene pristojne organe, številko izkaznice, varnostne zahteve in navedbo veljavnega dokazila identitete. Podatki o pridobljenih poklicnih izkušnjah ali opravljenih dopolnilnih ukrepih imetnika izkaznice se vključijo v njegovo datoteko IMI.

Osebni podatki v datoteki IMI se smejo obdelovati, dokler je to potrebno za postopek priznavanja in za dokazilo priznanja ali prenosa prijave začasnega ali občasnega opravljanja storitev. Pristojni organi morajo zagotoviti, da ima imetnik izkaznice pravico kadar koli zahtevati popravek netočnih ali nepopolnih podatkov, izbris ali blokado njegovih podatkov v sistemu IMI. Imetnika o tej pravici obvesti pristojni organ ob izdaji izkaznice in vsaki dve leti. Če imetnik izkaznice zaprosi za izbris datoteke IMI, povezano z izkaznico, izdano za ustanovitev ali začasno izvajanje tveganih storitev, pristojni organ imetniku poklicne kvalifikacije izda dokazilo o priznanju njegove poklicne kvalifikacije.

Četrty odstavek določa, da morajo pri izbrisu ali blokadi pristojni organ preklicati izkaznico.

Zadnjo odstavek določa, da morajo pristojni organi zagotoviti, da lahko delodajalci, potrošniki, bolniki, javni organi in druge zainteresirane strani preveriti verodostojnost in veljavnost evropske poklicne izkaznice, ki jim jo predložil imetnik izkaznice.

48. ČLEN

V členu je urejeno, katere podatke mora vsebovati datoteka IMI o prepovedi opravljanja poklica imetnika izkaznice. Organ, ki je imetniku izkaznice izrekel varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti ali disciplinski oziroma drug ukrep, ki mu prepoveduje ali omejuje opravljanje poklica, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ za zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost.

Drugi odstavek določa, da mora pristojni organ v sistem IMI vnesti podatek o izrečenem varnostnem ukrepu prepovedi opravljanja poklica ali disciplinskem ukrepu, ki je bil izrečen imetniku izkaznice in mu prepoveduje ali omejuje opravljanje poklica ter o tem obvestiti imetnika izkaznice.

Pristojni organ mora podatek iz prejšnjega odstavka izbrisati iz sistema IMI, ko preteče obdobje, za katero je bilo imetniku izkaznice izrečena prepoved.

V zadnjem odstavku je določeno, katere podatke zajema datoteka IMI v zvezi s prepovedjo opravljanja poklica ali disciplinskim ukrepom za imetnika izkaznice, in sicer: ime in priimek, naslov bivanja in EMŠO strokovnjaka; zadevni poklic; podatek o sodišču ali drugem organu, ki je sprejel odločitev o omejitvi ali prepovedi; obseg omejitve ali prepovedi in obdobje, za katero velja omejitev ali prepoved.

49. ČLEN

Člen ureja varstvo podatkov in njihovo obdelovanje v sistemu IMI. Določeno je, da se za obdelavo podatkov v evidencah uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Dostop do podatkov v sistemu IMI ima pristojni organ, ki odloča o izdaji izkaznice. Pristojni

organ mora na zahtevo imetnika izkaznice obvestiti imetnika o podatkih v sistemu IMI, ki se nanašajo nanj.

UPRAVNO SODELOVANJE IN OBVEŠČANJE

50. ČLEN

Člen zagotavlja pravno podlago za sodelovanje med pristojnimi organi v državah pogodbenicah zaradi lažjega izvajanje tega zakona in direktive.

V skladu z evropsko in nacionalno zakonodajo morajo pristojni organi zagotoviti zaupnost izmenjanih podatkov in upoštevati predpise o varovanju osebnih podatkov.

Nadalje tretji odstavek določa, katere podatke si lahko o izmenjujejo pristojni organi, in sicer gre za naslednje podatke: o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah ali o kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti po tem zakonu. Pristojni organ mora obvestiti pristojne organe države pogodbenice gostiteljice o odločitvah o uvedbi preiskave ali drugih postopkov zoper imetnika izkaznice in o svojih ugotovitvah, ki jih sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov.

Zaradi varstva osebnih podatkov je določeno, katere podatke obsega izmenjava med pristojnimi organi, in sicer: ime, priimek, datum in kraj rojstva, država ustanovitve, registrska številka, telefonska številka, e-naslov, naslov (država, regija, mesto, poštna številka, ulica in hišna številka), dodatni naslov, podatki glede poklica oziroma poklicne dejavnosti in poklicnega naziva, državljanstvo, podatki, potrebni za določitev kvalifikacije, podatki o opravljanju poklica oziroma poklicih dejavnosti, podatki o usposabljanju vlagatelja, podatki o članstvu v združenjih in vpisih v registre, podatki o delovnih izkušnjah, podatki o sprejetih disciplinskih ali kazenskih sankcijah, podatki o vlogi v podjetju oziroma družbi, podatki o zavarovanju oziroma finančnem jamstvu, podatki v zvezi z informacijami, ki jih ponudniki storitev zagotavljajo prejemnikom, podatki o poslovnih komunikacijah, podatki o zastopnikih, podatki o odločitvah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem, podatki o priloženih dokazilnih listinah.

Pravna podlaga za zagotovitev varovanja osebnih podatkov je četrty odstavek, ki določa, da pristojni organ lahko uporabi samo tiste podatke, ki so potrebni za obravnavo posameznega primera. Za obdelavo vseh podatkov se v skladu s tem zakonom uporablja zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Pristojni organi uporabljajo za izmenjavo podatkov iz tega člena sistem IMI.

51. ČLEN

Ministrstvo, ki je odgovorno za ustrezno izvajanje Direktive 2005/369/ES, mora imenovati nacionalnega koordinatorja, ki usklajuje dejavnosti pristojnih organov. Določene so naloge koordinatorja, ki zajemajo: spodbujanje enotne uporabe in izvajanje tega zakona in Direktive 2005/36/ES za vse regulirane poklice oziroma poklicne dejavnosti, na katere se nanaša; zbiranje in pridobivanje podatkov, ki se nanašajo na izvajanje tega zakona, zlasti podatkov o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah pogodbenicah; preučitev predlogov za skupne okvire za usposabljanje in skupne preizkuse usposobljenosti; izmenjava informacij in dobrih praks za optimizacijo nenehnega poklicnega razvoja in izvajanje dopolnilnih ukrepov iz tega zakona; izmenjava informacij in dobrih praks o izvajanju dopolnilnih ukrepov; sklic in vodenje sestankov medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka. Koordinator mora pri izvajanju svojih nalog sodelovati s kontaktnimi centri iz 54. člena tega zakona.

52. ČLEN

Direktiva uvaja mehanizem opozarjanja zaradi varstva potrošnikov in bolnikov, kar pomeni, da so pristojni organi zavezani, da se medsebojno opozarjajo o primerih, v katerih je

zdravstvenemu osebju ali nekaterim drugim delavcem prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre samo za začasno prepoved. Pristojni organi morajo obvestiti pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic o strokovnjaku, ki so mu nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju RS, tudi če gre za začasno prepoved, za naslednje poklice:

1. zdravnik, zdravnik specialist, medicinska sestra za splošno zdravstveno nego, zobozdravnik, zobozdravnik specialist, veterinar, diplomirana babica, farmacevt (poklici, ki se priznavajo na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti),
2. drugi strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, ki vplivajo na varnost bolnikov, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v Republiki Sloveniji,
3. strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, povezane z izobraževanjem mladoletnikov, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v RS.

Nadalje je določeno, da si pristojni organi pošiljajo informacije o strokovnjakih glede prepovedi opravljanja poklica v obliki opozorila prek IMI, in sicer najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve, ki nekemu strokovnjaku omejuje ali prepoveduje opravljanje poklicne dejavnosti v celoti ali v njenem delu.

Drugi odstavek določa, katere informacije si lahko izmenjujejo pristojni organi za namene tega člena. Te informacije so omejene na: identiteto strokovnjaka; poklic; informacije o nacionalnem organu ali sodišču, ki sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi; obseg omejitve ali prepovedi ter obdobje, v katerem velja omejitev ali prepoved. Obseg informacij je sicer enak četrtemu odstavku 50. člena.

Tretji odstavek določa, da morajo sodišča, ki so izrekla sodbo o omejitvi ali prepovedi opravljanja poklicnih dejavnosti (v celoti ali njenem delu), nemudoma po izvršljivosti sodbe o tem obvestiti resorno ministrstvo (ministrstvo, ki je pristojno za regulacijo nekega poklica).

Četrty odstavek določa, da morajo pristojni organi v primerih, kjer so sodišča ugotovila, da je strokovnjak uporabil ponarejena dokazila o poklicnih kvalifikacijah, najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve sodišča pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic v obliki opozorila prek IMI obvestiti o identiteti strokovnjakov, ki so zaprosili za priznanje kvalifikacij v skladu s tem zakonom in za katere je bilo s pravnomočno sodbo naknadno ugotovljeno, da so v tem okviru uporabili ponarejena dokazila o poklicnih kvalifikacijah.

V petem odstavku je določeno, da morajo pristojni organi ob izteku prepovedi ali omejitve opravljanja poklica nemudoma o tem obvestiti vse pristojne organe drugih držav pogodbenic, vključno s točnim datumom izteka prepovedi kot tudi o vseh naknadnih spremembah tega datuma.

Strokovnjak, o katerem se pošiljajo obvestila, mora imeti zagotovljeno pravno varstvo, zato mora pristojni organ, ki je poslal opozorilo pristojnim organom v drugih državah pogodbenicah, o tem pisno obvestiti tega strokovnjaka. Strokovnjak ima tudi možnost vložiti tožbo na pristojno sodišče, če meni, da je opozorilo neutemeljeno in napačno. V opozorilu mora pristojni organ navesti, da je strokovnjak začel postopek proti zadevni odločitvi.

Zaradi varstva osebnih podatkov se podatki v zvezi z opozorili lahko v IMI obdelujejo samo, dokler so veljavni. Pristojni organ mora opozorila izbrisati v treh dneh po dnevu sprejetja odločitve o preklicu ali po izteku prepovedi ali omejitve iz prvega odstavka.

53. ČLEN

Že Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu nalaga državam članicam, da zagotovijo, da so vse informacije v zvezi z opravljanjem storitev in dejavnosti, ki se nanašajo na dovoljenja, pogoje, postopke in formalnosti, javno dostopne brez težav. Da bi bila izbira pristojnega organa in zahtevanih dokumentov za priznanje poklicnih kvalifikacij preprostejša, zakon določa, da enotne kontaktne

točke postanejo osrednje točke za dostop do vseh poklicev, kjer najdejo vlagatelji vse informacije. S tem namenom morajo države pogodbenice vzpostaviti enotno kontaktno točko². Glede opravljanja poklicev in poklicnih dejavnosti morajo biti prek enotnih kontaktnih točk na spletu dostopne naslednje informacije, ki se redno posodablajo: seznam vseh reguliranih poklicev v RS, vključno s podatki za stik s pristojnimi organi za vsak reguliran poklic in centrom za pomoč iz 54. člena; seznam poklicev, za katere je na voljo evropska poklicna izkaznica, ter delovanje te izkaznice, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati strokovnjaki, in organi, pristojni za izdajo izkaznice; seznam vseh poklicev, za katere je v nacionalnih zakonih predpisan postopek preverjanja pred prvim opravljanjem storitev; seznam reguliranih izobraževanj in usposabljanj ter usposabljanj s posebno strukturo; vse zahteve in postopki pri začasnem ali trajnem opravljanju reguliranega poklica v RS, vključno z zahtevami glede znanja jezika in vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati državljani, in dokumenti, ki jih morajo državljani predložiti pristojnim organom; opis postopka pritožbe na sprejete odločitve pristojnih organov na podlagi tega in drugih zakonov ter predpisov. Nadalje je v drugem odstavku določeno, da RS zagotovi, da so informacije iz zgornjega odstavka jasne in uporabniku razumljive, da so brez težav dostopne na daljavo in v elektronski obliki ter da se redno posodablajo. RS mora zagotoviti, da se na vsako zahtevo po informacijah, naslovljeno na enotne kontaktne točke, odgovori čim prej oziroma brez odlašanja.

54. ČLEN

Direktiva določa, da nacionalne »kontaktne točke«, vzpostavljene na podlagi prvotne direktive, postanejo »centri za pomoč«, da ne bi prišlo do podvajanja organov za informiranje glede postopkov priznavanja. Ker v Republiki Sloveniji obstaja že veliko različnih centrov za pomoč, se tovrstni center za pomoč, ki mora biti imenovan skladno z direktivo, imenuje »Kontaktini center za priznavanje poklicnih kvalifikacij«.

Naloge kontaktnega centra bo opravljalo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Zakon pa dovoljuje, da lahko to ministrstvo za izvajanje nalog pooblasti tudi kak drug organ ali organizacijo.

Namen kontaktne točke je državljanom, intudi centrom za pomoč drugih držav pogodbenic, zagotoviti pomoč glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tega zakona, vključno z informacijami o nacionalni zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje navedenih poklicev, socialni zakonodaji in po potrebi o etičnih pravilih. Kontaktni center za priznavanje poklicnih kvalifikacij se bo osredotočal na posamezne primere in po telefonu ali z osebnimi srečanji državljanom nudil nasvete in pomoč.

Kontaktini center državljanom po potrebi v sodelovanju s podobnim centrom v državi pogodbenici izvora, pristojnimi organi in enotno kontaktno točko pomaga pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo na podlagi tega zakona.

Določeno je, da morajo pristojni organi v celoti sodelovati s kontaktnim centrom v državi članici gostiteljici in po potrebi v državi članici izvora in jim na zahtevo zagotoviti vse pomembne informacije o posameznih primerih na podlagi pravil o varstvu podatkov v skladu z evropsko in nacionalno zakonodajo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

55. ČLEN

Določeno je, da bodo upravičenci, ki jim je bila priznana poklicna kvalifikacija po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije,

² Enotna kontaktna točka je že ustanovljena, in sicer gre za spletno točko v domeni Ministrstva za javno upravo www.euqo.si – Slovenia Business Point.

Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), ohranili pravico tudi po tem zakonu.

56. ČLEN

Nacionalni koordinator za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji, imenovan na podlagi Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), nadaljuje delo kot nacionalni koordinator iz prvega odstavka 51. člena tega zakona.

57. ČLEN

Postopki za priznavanje poklicnih kvalifikacij, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14).

58. ČLEN

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14) in Pravilnik o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/08 in 109/11).

59. ČLEN

Člen določa, da zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.